

V I E N Y B Ę

78 M. 11 N.

192 Highland Boulevard
Brooklyn 7, New York

1964 M. KOVO (MARCH) 11 D.

Telefonas:
AF-plegate 7-7257

KAINA 20 C.

Didijį Dainių minint... Rašytojas Antanas Vaičiulaitis iš Washingtono skaito paskaitą New Yorko Liet. Bendruomenės apygardos kovo 8 d. surengtame Donelaičio minėjime Carnegie International Center patalpose.

S. Narkėliūnaitės nuotrauka

Lietuvos pašto ženklai

K. MOTŪZAS

Pasaulinėje Parodoje

Lietuvių filatelistų pasaulį smagiai nutiekė žinia, kad susidaro puiki proga net dviejų savaitių laikotarpiui išstatyti Lietuvos pašto ženklų rinkinį Pasaulinėje Parodoje New Yorke.

New Yorko Lietuvių filatelistų draugija gauna sau vietą pačiame didžiausiame parodos industrijos skyriuje -- "Better Living Center" paviljono antrajame aukšte.

Šią džiugią naujieną New Yorko filatelistams pranešė Vincas Alionis, jų draugijos pirmininkas, perėjęs sekmadienį, kovo 8 d., Americana viešbutyje įvykusiame specialiame narių susirinkime.

Vincas Alionis, prieš ketverius metus pasimirusio vienybiečio Alionio iš Floral Park sūnus, World Exposition, Ltd. firmos nese-nai paskirtas jos patarėju ir tvarkytoju parodoje organizuoti filatelijos, numizmatikos ir antikinių daiktų parodas.

Vinco Alionio pranešimu, šešių mėnesių laikotarpyje filatelijai skiriamos 8 savaitės ir numizmatikai 9 savaitės. Lietuvos pašto ženklaus skiriamas dviejų savaitių laikas padalinamas į dvi dalis -- pirmoji savaitė bus nuo balandžio 22 iki gegužės 3 dienos, antroji savaitė -- rugpjūčio 24-30.

New Yorko Filatelistų d-jos nariai, viską nuodugniai apsvarstę, nutarė pirmąją savaitę, pasikvietus ir kaimynus latvius bei estus, suruošti Pabaltijo tautų pašto ženklų parodą. Gi antrąją savaitę, kai New Yorkan pradės rinktis lietuviai iš visos Amerikos, o gal ir kitų kraštų, bus tik Lietuvos pašto ženklų paroda.

Alionis taipgi dar pranešė, kad numizmatikos parodoje, šalia retų Amerikos monetų, jis išstatysias savo Lietuvos senų pinigų, kurių jis turi nuo Vytauto Didžiojo laikų. Be to, numiz-

matikos parodoje nuo rugpjūčio 24 iki 30 dienos bus išstatyti senovės Lietuvos pinigai iki Nepriklausomybės laikotarpio.

Iš tolimesnio Alionio pranešimo paaiškėjo, kad esą paruošti planai į parodas sutraukti pašto ženklų, numizmatikos ir antikinių eksponatų rinkinius ne tik iš Amerikos, bet ir iš Šveicarijos, Prancūzijos, Vokietijos, Austrijos, Anglijos ir Italijos. Į tas valstybes jau yra išvykę World Exposition, Ltd. firmos atstovai.

"Better Living Center" paviljone, kur vyks minimos parodos, savo skyrius bus įkūrę The Borden Co., Sunshine Biscuits, Westinghouse Electric ir kt. didelės firmos.

Džiaugdamiesi, kad Lietuviams filatelistams atsirado tokia graži proga milijonams lankytojų parodyti Lietuvos pašto ženklus, newyorkiečiai dabar jau pradeda rengtis tinkamai reprezentuoti.

MES VYTAUTAS SIRVYDAS

Laiške V. Mingėlai iš Paryžiaus istorikė J. Deveikė-Navakienė (ji specializuojasi Lietuvos Statuto istorijoje) pateikia įdomių žinių apie lietuviškas knygas, kurios Amerikos lietuvių aukomis buvo sutelktos Pasaulinei parodai Paryžiuje 1900 metais. Aukoms rinkti komitete tada dalyvavo Vieniybės leidėjas J. J. Paukštys ir redaktorius P. Mikolainis. Parodos vadovybė 18 atrinko atžymėti ir apdovanoti. Todėl jos vėliau buvo įteiktos Trocadero Etnografiniam muziejui. Pasirodo, jos ten ir tebėra, bet -- dulkėmis apneštos, be įrišimo ar gero katalogo. Joms aptvarkyti reikėtų apie \$50. Latviai ir estai šiam muziejui prisidūčia savo dabartinius leidinius, gerai įrištus. O mūsų nieko naujesnio po 1900 metų nėra. Turbūt, latviai ir estai mažiau turi "triukšmingųjų patriotų" negu mes?

Bostono (ir kitų Amerikos miestų) lenkai vėl turėjo progos pamatyti savo išgarsintą liaudies šokių ir dainų ansamblį "Mazowsze," pavadintą pagal mozūrų kraštą, kurio valdovas senovėje, savo ir mūsų tautos nelaimėi, atkvietė vokiečių kryževių ordeną, ir į kurio gyventojų kraują daug senovės jotvingių įsiliejo, kad paveiktė vietos slavų tarmę. Bostono Monitor rašė: "Liaudies dainos ir šokiai atspindi praeitį, bet lenkai artistai, tą praeitį mums šiandien pateikdami, duoda suprasti ir kas jiems brangu šiandien". Kada

Tęs iama 4 psl.

LIETUVIAI KALIFORNIJOJE

* Elena Barto, gavusi liūdną žinią, kad Grand Rapids, Mich., mirė jos brangi mamytė, išvyko į laidojimą; kurios buvo vasario 24 d.

* Algis Jonas Marčiuska, Pauliaus ir Marijos Marčiūškų sūnus, vasario 23 d. buvo pakrikštytas Los Angeles šv. Kazimiero bažnyčioje. Krikšto tėvai buvo Adomas Marčiūška ir Margareta Mulrooney.

Šv. Kazimiero Parapijos Mokyklos Motinų Klubas balandžio 8 d. Beverly Hillton viešbučio puikioj salėje turės madų parodą. Ta proga be kitų dovanų yra leidžiamas laimėti \$1000 d. vertės Autumn Haze Mink Stole. Pelnas eis mokyklos labui. Laimėjimų bilietėliai platinami sekmadieniais prie bažnyčios.

* Puiki šventė. Vasario 23 d. Los Angeles skautai turėjo savo šventę. Buvo paminėta Vasario 16 ir pašventinta skautų vilkiukų vėliava. Ta proga skautai su savo vadovais dalyvavo pamaldose. Vėliavą šventino skautų kapelionas kun. A. Valiuška. Vėliavos kūmai buvo skautybei daug nusi-

penę Barmienė ir inž. Myk. Naujokaitis. Po pamaldų parapijos salėje buvo iškilminga sueiga, kurioje dalyvavo didelis būrys publikos. Visi gėrėjosi gražia šventės programa ir skautų veikla.

* Skautų mugė. Kasmet vasaros stovyklos paramai Los Angeles skautai rengia Kaziuko Mugę. Šiais metais tokia mugė bus tuoj po Vėlykų, sekmadienį, balandžio 12 d. parapijos salėje ir kieme. Tai bus diena pilna nuotykių, laimėjimų ir progų smagiai praleisti laiką. Visi kviečiami dalyvauti.

* Vartotų daiktų išpardavimas. Metinis šv. Kazimiero parapijos Mokyklos vartotų daiktų išpardavimas (Rummage Sale) bus balandžio 18 ir 19 dd. parapijos salėje. Pelnas eis parapijos mokyklos reikalams. Išpardavimą rengia Mokyklos Motinų Klubas, kuriam vadovauja Mrs. C. Wengeler.

* Anele Slenienė, iki šiol gyvenusi Sunnyvale, Calif. pas savo dukrą ir žentą, vėl grįžo į Los Angeles gyventi ir čia mano galutinai įsikūrti. Ji jau spėjo užpirkti

netoli lietuvių bažnyčios trijų šeimų namus. A. Slenienė yra mirusio Daniliaus Slenio žmona ir abu daug nusipelnę Los Angeles Šv. Kazimiero parapijos veikloje

* Mirė Juozas Petrauskas. Vasario 17 d. Los Angeles Veteranų ligoninėj mirė Juozas Petrauskas 36 m. amžiaus. Prieš aštuonis mėnesius Juozas, gerokai sutaupeję pinigų, nutarė pamatyti pasaulį. Aplankė Aziją, Europą ir besilankant Jordane, jį ištiko skaudus nelaimė, važiuodamas motociklu, užkludė kitą mašiną ir buvo labai sužeistas. Po dviejų mėnesių gydymo Jordane, buvo parvežtas į Los Angeles ir čia po dviejų pavojingų galvos operacijų mirė. Vasario 21 d. įsai iš šv. Kazimiero bažnyčios iškilmingai buvo palaidotas Kalvarijos kapuose.

* Jonas ir Ona Maciejauskai, iš Kanados, atvyko į Los Angeles kelių savaitių atostogų ir sustojo pas savo artimus giminaičius dr. Joną ir Oną Jurgilus, Canoga Park, Calif. Maciejauskai gyvena netoli Wanhaverio.

ELLA IR GUSTAV ABROLAT iš Belmar, N. J., žiemos metu gyveną Floridoje, kovo 28 d. S. S. Hanseatc laivu išplaukia porai savaitių į West Indies salas praleisti Vėlykų švenčių ir Ella Katilienės-Abrolat gimtadienio (balandžio 1 d.) atšvęsti. Sugrįžę atgal į Miami, Fla., jie balandžio pabaigoje parvažiuos į savo vasarvietę Belmar, N.J.

Komp. Vytauto Klovos opera

"PILĖNAI"

išleista plokštelėse

Išleido "Eurotone"

Kaina \$12.00

Scena iš operos "Pilėnai". Veiksme dalyvauja kryžiuočių pasiuntinys Ulrichas (Z. Paulauskas) ir kunigaikščio Margirio duktė Mirta (M. Aleškevičiūtė).

Kompozitorius Vytautas Klova

Užsakymai siunčiami į Vienybę

192 HIGHLAND BOULEVARD
BROOKLYN 7, N. Y.

kartu su perlaida ar čekiu \$12.00
Persuntimo išlaidoms pridėdama 50 centų.

Platintojai, kurie norėtų didesnę skaičių
"PILĖNŲ" operos plokšteles užsakyti, taip
pat kreipiasi į Vienybę.

Įspūdingą "PILĖNŲ" operos plokštelių
albumo viršelį "Flexichromo" procesu
(spalvose) paruosė dail. J. ŠUKYS.

"PILĖNAI" yra pirmoji lietuviška opera, ištiesi
išleista trijose ilgo grojimo plokštelėse. Išre-
korduota Vilniaus Valst. Operos teatre, spektak-
lio metu. Dirigentas: I. Altermanas.

LIETUVIŠKOJE CHICAGOJE

JONAS KAZAKAUSKAS (KASS), išėjęs į pensiją laikrodininkas, gyvenantis Willow Springs, Illinois, sveikina savo pusbrolią advokatą Joną Bagdžiūną-Borden, 60-ies metų vedybinio gyvenimo sukakties proga. Adv. Bagdžiūnas su žmona gyvena savo ūkyje prie Matteson miestelio, netoli Chicagos. Pusbroliš Kazakauskas baigia 79 m. amžiaus, o adv. Bagdžiūnas sulaukęs 82 m. Nors nejauni, bet abudu dar stipriai laikosi, turint mintyje, kad praėityje pergyvenę kelioliką įvairių operacijų. Tai senos kartos patriotai ir pionieriai, kurie nelyginant du lietuviški ažuolai. Adv. Bagdžiūnas savo veikla lietuvių yra užsitarnavęs didžiausias pagarbos. Jo iniciatyva Amerikos lietuviai Lietuvai padovanojo Laisvės Varpą. Buvo apdovanotas Lietuvos Kunigaikščio Vytauto trečiojo laipsnio ordinu už nuopelnus Lietuvai. Adv. Bagdžiūnas yra ilgametis Vienybės skaitytojas ir rėmėjas ir jau 60-uosius metus priklauso SLA.

* LAIŠKŲ LIETUVIAMS žurnalo metinis parengimas įvyksta kovo 15 d. 7 val. vak. Jaunimo Centre. Čia bus premijų įteikimas ir sol. L. Šukytei iš Toronto rečitalis.

* ALVUDO Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo šventė ir meninė programa kovo 8 d. Gage Parko pastate buvo graži ir įdomi. Plačiau apie tai parašysime kitame numeryje.

* VIDAS J. MILAVICKAS iš Brighton Parko liet. kolonijos, tarnaudamas JAV kariuomenėje žuvo eidamas savo pareigas.

* TONY YUKNIS, Vienybės bendradarbis, yra pakviestas „Bobby Lee Show“ radijo programos leidžiamo žurnalo „Music Pad“ redaktoriūmi. Ši programa yra girdima penktadienio vakarais 9,30 val. per WOPA stotį. Programai vadovauja kitas Amerikoje gimęs lietuvis Frank Jurgaitis. Abupriklauso Lietuvos Vyčiams ir Amerikos Legijono Don Varnas postui.

* „DVIKOVA PAŠAUKIMŲ ARENOJE“ — tokia bendra tema yra paskaitų ciklo, kuris buvo pradėtas kovo 7 d. ir baigsis kovo 14 d. Paskaitos vyksta kiekvieną vakarą. Jaunimo Centre ir jose išskeliama vienuolynų bei kunigų-vienuolių įnašas į žmonių gyvenimą.

* RELIGINIO MENO PARODA, kuri vyksta šv. Kryžiaus parap. salėje, bus uždaryta kovo 15 d. Parodos proga buvo išleistas platus katalogas, kurį suredagavo pats parodos vykdytojas inž. Mikalojus Ivanauskas. Katalogą spausdino M. Morkūno spaustuvė.

* RAŠYTOJAS JULIUS KAUPAS, atvykęs trumpam pavėšėti Chicagon, čia mirė staiga kovo 1 d. Palaidotas kovo 5 d. Detroite, kur jis su šeima gyvena. Iš Chicagos laidotuvių dalyvavo: Algimantas Mackus, Valdas Adamkavičius, Kazys Bradūnas, Marius Katiliškis ir kt.

* ADV. JONAS BORDEN — Bagdžiūnas, žinomas lietuvių veikėjas ir ilgametis Vienybės rėmėjas, negalėdamas asmeniškai dalyvauti Vienybės bendradarbių-rėmėjų pasitarime vasario 29 d., laikraščio atstovybei Chicagoje prisiuntė laišką, kuriame tarp kitko rašo: „Dalyvausiu dvasioje su linkėjimais didelio pasisekimo. Pasižaduo remti Vienybę morališkai ir, sulig išgalės, finansiniai. Perduokit susirinkusiems širdingus linkėjimus.“

* PATIKSLINAMA, kad dailininkas J. Pautienius Vienybės loterijai paveikslo nėra dovanojęs, o jį lengvomis sąlygomis, su 30% nuolaida iš parodos įsigijo Vienybės atstovas Chicagoje.

Kęstutis Zapkus, tęsiantis meno studijas Paryžiuje, neseniai laimėjęs I premiją didžiulėje amerikiečių meno parodoje Chicagoje. Jis yra vienas iš liet. religinio meno parodos dalyvių.

Paminėtas prezidentas Antanas Smetona

Jaunimo Centre paminėta Nepriklausomos Lietuvos pirmojo ir paskutiniojo prez. Antano Smetonos 20 metų mirties sukaktis.

Minėjimas sutraukė per 300 žmonių, daugumoje iš tautininkų. Todėl pagrindinis minėjimo kalbėtojas prof. Jonas Puzinas savo paskaitos pradžioje rado reikalo išvanoti visus tuos, kurie, net ir minint žymiuosius Lietuvos veikėjus, nesugeba juos įvertinti kaip lietuvius. Jis čia susirinkusių būriui kurių didžiuliam nerodo pagarbos kitaip galvojančioms bei skirtingą ideologiją išpažįstantiems tautiečiams, dėstė apie pakantą ir vienybės stoką lietuvių tarpe. Todėl, paskaitininkas nurodė, kad ir buvusius Lietuvos prezidentus pagerbia tik „jų grupių“ žmonės: A. Stulginski-katalikai, dr. K. Grinių-liaudininkai, A. Smetoną-tautininkai.

Prof. Puzinas taip pat plačiai apibūdino prez. Smetonos gyvenimą, jo veiklą bei darbus, iškeldamas minimąjį kaip tvirtą, pažymėtiną asmenybę.

Lietuvos gen. konsulas dr. Petras Daužvardis klausytojus supažindino su buvusio prezidento Chicagoje bei Springfielde viešėjimo 1941 m. gegužės mėn. pradžioje akimirkomis. Konsulas nurodė, kad A. Smetona čia viešėjo kaip oficialus Lie-

tuvos pareigūnas ir kaip tokiam čia buvo rodoma daug dėmesio bei pagarbos. Jis nurodė, jog ir vietinė spauda apie jį rašė daug daugiau negu apie kita lietuvi ar lietuvių pasirodymą iki to laiko.

Akt. Zita Kevalaitytė-Vi-sockienė perskaitė ištrauką iš A. Smetonos raštų, Lietuvos Vyčių choras sugiedojo Lietuvos ir Amerikos himnus.

Taip pat buvo ir koncertinė dalis, kurioje pasirodė L. Vyčių choras, sol. J. Vaznelis.

Prieš minėjimą salėje, buvo vainiko uždėjimas Jaunimo Centro sodelyje. Čia kalbėjo skautų veikėjas Br. Juodelis.

Minėji mė tvarkė AL Tautinės Sąjungos Chicagos skyriaus pirmininkas A. Kalvaitis.

Įdomus faktas, jog tuo pačiu metu, kada vyko minėjimas, Jaunimo Centro apatinėje salėje buvo pradėtos pirmosios ciklo „Dvikova pašaukimų arenoje“ paskaitos (kalbėjo dr. S. Sužiedėlis ir dr. A. Šidlauskaitė) ir lietuvių religinio meno parodos atidarymas netoliese esančioje šv. Kryžiaus parapiljos salėje.

Tai patvirtino prof. Puzino teigimą, kad mūsų tautiečiai savo veikėjus nesugeba įvertinti kaip lietuvius, bet tik kaip partijų žmones. (eš.)

Balfo vakaras Philadelphijoje

Philadelphijos BALFO skyrius kaip kasmet, taip ir šiemet turi garbės kviešti visą Philadelphijos ir apylinkių lietuvišką visuomenę su draugais ir visom giminėm į savo metinį koncertą — šokių vakarą, kuris įvyks balandžio 18 d., šeštadienį, 6:30 val. vakaro Lietuvių Muzikalinėje Salėje (Lithuanian Music Hall), 2715 East Allegheny Avenue.

Programą atliks New Yorko Vyrų Oktetas, vadovaujamas Alekso Mrozinsko.

Po programos šokiai, grojant šauniam orkestrui. Veiks įvairūs bufetas, ir taipgi nebus užmiršti nei minkštieji, nei kietieji gėrimai.

BALFO parengimai Philadelphijoje tapo jau tradicija, o šis parengimas dar

žada kažką ypatingo, nes tą pačią dieną Philadelphijoje įvyks BALFO direktorių suvažiavimas, tad koncerte ir šokiuose turėsime svečių iš visos Amerikos. Iki pasimatymo balandžio 18 dieną.

BALF — Philadelphijos skyriaus valdyba

Įteiks premiją dr. M. Anysui

Mažosios Lietuvos Bičiulių Draugijos Centro Valdyba Kanadoje ruošia dr. Vydušo vardo literatūrinės premijos tūkstanties dolerių įteikimą dr. Martynui Anysui kartu su Kristijono Donelaičio 250-ųjų gimimo metinėm kovo 21 d., šeštadienį, 8 val. vakare Montrealyje, Aušros Vartų parapiljos salėje, 1465 Rue de Seve.

Dr. M. Anysas skaitys ištrauką iš premijuotos studijos „Senprūsių giminė Piečaitis. Meninėje dalyje dalyvaus solistė Gina Čapkauskienė ir kt. MLBDG CENTRO VALD.

Vilniuje pasirodė naujas geografinis ir geologijos žurnalas Baltica, kuris eisias sykį per metus. Vyriausias redaktorius prof. Vyt. Gudelis. Pirmame numeryje yra švedų, vokiečių, lenkų, rusų, latvių, estų ir lietuvių geografų bei geologų straipsniai.

Winter Garden Tavern Inc.

Vyt. Beleckas, sav.

1883 Madison Street
Brooklyn 27, N. Y.

(Ridgewood)

Telefonas: EVergreen 2-6440

Salė vestuvėms ir kitokioms pramogoms. Geriausias lietuviškas maistas prieinamomis kainomis.

POLAIDOTUVINIAI PIETŪS

THE

Tel Taylor 7-9842

Arlington

385 Arlington Ave.
Brooklyn 8, N. Y.

Restaurant

Ona ir Jonas Valaičiai

Haven Realty

JUOZO ANDRIUŠIO APDRAUDOS ISTAIGA

Patarnauja perkant ir parduodant namus, įvairiuose apdraudimo reikaluose, užpildant (Income) taksus.

J. ANDRIUŠIO TRAVEL BUREAU

Parduoda bilietus visomis susiekimo priemonėmis į visas pasaulio vietas. Money Orders.

87-09 JAMAICA AVENUE WOODHAVEN 21, N.Y.
Tel. VI 7-4477 Atdara kasdien - 9 v. r. Išk 9 v. v.

VIENYBĖ

The oldest Lithuanian newspaper in the world established by Juozas Paukštytis in 1886, is published weekly by Valerie Tysliava and Juozas N. Tysliava at 192 Highland Boulevard, Brooklyn 7, N. Y. Tel: APplegate 7-7257. Executive Editor: Valerie Tysliava, Editor: Salomeja Narkėliūnaitė; Senior Editor: Vytautas Širvydas. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office of Brooklyn, N. Y. Subscription rate: \$7.00 for one year. Three weeks' notice is required to change a subscriber's address. Advertising rates on application. All rights are reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts submitted are subject to editing by the Editor.

MES

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Atkelta iš 1 psl.

Amerikos lietuviams bus sugrąžinta privilegija pamatyti savo garsių dainų ir šokių ansamblius, kurie važinėja daugelyje vietų, bet ne Amerikon? "Mazowsze" pamatę, Amerikos lenkai, atrodo, nė kiek nepalūžta savo siekimuose nukratyti nuo savo tėvynės komunistų diktatūrą. Ne jau Amerikos lietuvių širdys minkštesnės tešlos (kaip kai kurie mūsų mano) negu lenkų? Ne jau, pamatę Vilniaus akademinį šokių ir dainų ansamblių, jie daugiau nebesakytų su velioniu M. Biržiška: Šalin maskoliai iš Lietuvos?

Iš paviršiaus Vakarų pasaulį apžiūrėję kai kurie mūsų redaktoriai ir komentatoriai, rankas nukrato ir užgieda jam laidotuves. Tikresnis žvilgsnis, tačiau, yra su viltimi manyti, kad minčių įvairumas ne mirtį, bet gyvybę, drąsą ir stiprybę žymi. Juk sakoma: katė iš namų, pelė iš kampo. Vakarų pasaulis jau tiek katiniškos komunizmo grasos nebebijo, kad, tarytum, eina "savais keliais į socializmą", kaip eina ir visos komunistinės valstybės, praradusios Maskvos baimę. Komunistų partijos laisvame pasaulyje net ima skaldytis "rusų" ir "kinų" frakcijomis, kurios viena ant kitos kalnus verčia. Nebijo komunizmo ir Azija: Indija ir Pakistanas tiek nacionalizmu dega dėl ginčijamo Kašmiro, kad pakistaniečiai net meilinaisi Pekingui. Tegul pasvarsto, kiek naudos Anglija gavo, pripažindama Pekingą. Kiek gaus ir De Gaulle?

Draugas apskaičiuoja, į Vasario 16 minėjimus po visą plačiąją Ameriką suplaukė per 20,000 lietuvių. Kadangi tiksliai nežinoma, kiek Amerikoje lietuvių, tai sunku pasakyti, ar tas nuošimtis džiuginantis, ar ne. Rengimų ašimi buvo ALTO skyriai, kai kur Bendruomenės. Už Lietuvą kalbas JAV Kongrese pasakė 20 senatorių, apie šimtas kongresmanų. Draugas džiaugiasi, kad visur lietuviai pabrėžę "nebendradarbiauti su Lietuvos okupantais." Viena, šį klausimą pakėlė tik poroje vietų nesusipratę kalbėtojai, antra, Draugo džiaugsmas lėkšto pobūdžio, nes joks rimtas, sąmoningas lietuvis niekur, niekad ir niekam nesitūlė tokio bendradarbiavimo! Antras džiaugsmas tvirtesnis: Amerikos vyriausybė ir spauda pareiškė simpatijų pavergtai Lietuvai ir vėl nepripažino jos pavergimo teisėtu. Prižadėjo ir toliau nepripažinti. Bet gi lieka įkyrūs klausimai, kurių vengiame svarstyti. Ar šitoks nepripažinimas paveiks Sovietijos imperijos politiką? Kokio ilguo distancijas turėsime nueiti? Ką išeiviui veikti, naujų ginklų ir kovos būdų atžvilgiu, šių distancijų metu?

P. Zičkus Drauge klausia: Ar laisvojo pasaulio lietuvių spauda yra ant gerų bėgių, ar turi pakankamai kuro? Amerikos lietuvis žinių dabar prisiklauso per radiją ir televiziją, be to, visi moka angliškai. Tat lietuvių laikraščiams jau nebūteri "laiko". Tačiau, tik iš jų tegalima patirti apie lietuviško gyvenimo įvykius-problemas. Ko nerandi viename, rasi kitame lietuvių laikraštyje.

Girnakalis

IŠ KAIRĖS IR IŠ DESINĖS

PRIE NAUJO KAPO

- Aš negaliu mirti, - atkakliai tarė žmogus, - nejaugi jūs nežinote, kad aš negaliu mirti? ... mūsų tėra taip maža, ir dėl to aš negaliu mirti.

NELĖ MAZALAITĖ

"Nesibaigianti legenda".

Numitrė VLIKo pirmininkas. Žmogus, kuris dirbo Lietuvai. Susikaupkime minutę. Teesle pagarba tam, kurs dirbo Lietuvai. Mūsų tėra taip maža...

O ATEITIS MIGLOTAI

Ateities nežinome. Žmogus neturi galios ją žinoti. Betgi kai kuriuose dabarties reiškinuose gali būti įžiūrėti kai kurios ateities kontūrai. Kartą prieš daugelį metų Adomas Jakštas kritikavo Putiną (tikriau -- ne kritikavo, o ieškojo priekabių). Kažkur savo poezijoje Putinas buvo išsireiškęs, kad jis nežino, kada miršias. Adomas Jakštas tada nustatė, kad yra pagrindo manyti Putiną neišgyvensiant šimto metų. Žinant Putino gimimo datą, kad ir ne visai tiksliai, bet galima spėti apytikriai ir jo mirties laiką. Sakė, kad tokio apytikrio žinojimo gali ir užtekti.

Vadinas, kai ką apie ateities įvykius pasakyti bent apytikriai galima. Kas bus 1964 metais išrinktas JAV prezidentu, tiksliai pasakyti negalima. Bet yra rimto pagrindo manyti, kad rinkimai bus.

Ką nors apytikriai galėtume pasakyti apie lietuvių ir Lietuvos ateitį? Aišku, kad labai daug ko pasakyti negalima, bet kai ką -- taip.

II Pas. karo metu Atlanto chartos tipo pažaduose kai kas bandė įžiūrėti ir Lietuvos ateitį. Kai tada ateitimi buvę laikai pagaliau tapo praeitimi, paaiškėjo, jog įvykius lyg ir atspėjo pesimistai. Kaip bebūtų, bet iš šių nesenujų laikų privalome kai ko mokintis. Bent tiek aišku, kad jokia pasaulio galybė už Lietuvos valstybę kovoti nebuvo pasiryžusi. Nėra pagrindo manyti,

kad ir ateity tokių mums gerų galybių atsirastų. Kad Lietuva atsikurtų, reikia -- pirma -- kad toje Europos dalyje susidarytų tam tikras politinių jėgų vakumas, tuštuma, -- antra -- kad pati lietuvių tauta ryžtųsi siekti nepriklausomybės stebuklo, -- trečia -- reikla stebuklo. Ir turi būti pasirengta nežinia kada ateisiančią progą išnaudoti. Kas ir kaip rengiasi?

Po II Pas. karo žemės rutuly susidarė lyg du žmogiški pasauliai, kurių vienam vadovavo Washingtonas, kitam -- Maskva. Taip susidėstė, kad ir žemės rutuly buvo lyg į kokias įtakos sferas pasidalintas. Geras nuotaikas vis gadino Rytų pasaulio neramumas. Mat, Rytai mėgsta kalbėti apie taiką, kartais ir sutartis rašosi, bet vis neužmiršta kasmet Lenino mirties dieną (sausio 21) mauzoliejuje aplankyti Lenino karstą ir pakartoti prisaiką, kad didins tarybinės valstybės plotą ir jėgą. Teoretiškai Vakarai pasiūlo defenzyvoj, o praktiškai -- nuolat pozicijas gerino atsitraukdami. Šen ten matyti ir Vakarų ryžto tolimesniais atsitraukimais savų pozicijų "negerinti". Bet vis tiek buvo gausu tokių ėjimų, kuriuos daug kas pamėgo vadinti klaidomis. Kal kas tiek įsismagino, kad kone klaida palaikė ir popiežių Joną XXIII. Būtų teisingiau ne klaidų ieškoti, bet atrasti tuos dėsnius, kuriais pasaulis po II Pas. karo tvarkomas.

Dalis Vidurio ir Rytų Europos tautų po I Pas. karo išsikovojo nepriklausomybę, kurias po II Pas. karo visiškai ar iš dalies prarado. Mat, nesudarė politinių galybių neapreptos tuštumos. Užteko, kad viena didžioji galybė tame rajone pajėgė išlaikyti teritorijos kontrolę, ir negalėjo įvykti stebuklo: laisvės kovotojų pastangos buvo visiškai sutriuškintos.

Šitokio padėty mūsų Lietuvos ir dabartis ir ateitis yra gana aiški: Lietuva tarybinė. Kokiomis nors progomis Vakaruose išprovokuotos viltingos kalbos turi kitokios reikšmės, ne laisvinimo. Rytuose, suprantama, apie nepriklausomybę nekalbama. Daugelio laisvės stekiančių tautų bendromis pastangomis kurį laiką galima

Tęsiama 5 psl.

MUMS

RAŠO:

Dear Mrs. Tysliava:

I have just finished reading a reprint of the speech you made in Bridgeport, Connecticut on the occasion commemorating the anniversary of the founding of the Republic of Lithuania. I hasten to say "thank you" for your reference to me therein. I am sure that if Anthony Ollis were here today, he would express the same feeling for your kindness.

It is so good to know that there are still some friends

who remember, and I hope that I have the opportunity in the near future of thanking you for your thoughtfulness.

With every good wish for the future, I am

Sincerely,

WILLIAM F. LAUKAITIS
Baltimore, Maryland

Gerb. Redakcija,

Vienybės 10 numery prie mano rašinio "Kalbant apie

Čia ir išplaukia išvada, kad pati svarbiausioji išeivio lietuvių pareiga yra palaikyti lietuvišką laikraštį. Yra šeimų, kurios prenumeruoja net po keletą laikraščių, bet yra ir tokių, kurios jau visai nebeprenumeruoja.

G. Galva Tėviškės Žiburiuose rašo: "Mūsų spaudoje kultūrinis bendradarbiavimas su lietuvių tauta sukėlė daug bergždžių ginčų. Tokiam bendradarbiavimui juk sąlygų neturime! Jis įmanomas tik tarp valstybių, pvz. JAV ir Sovietijos, pagal pasirašomas sutartis. Mums privalu rasti savus gyvesnius santykiavimo būdus, nors kompartija ir trukdo. Užsiskleidimas netarnauja tautai ir net nestiprina jos tyliosios kovos. Kompartija bijo, kad išeivija bet kuriuo būdu neįjautrintų tautos, neįtemptų tyliosios kovos..." Gerai parašyta! Tik vietoje "tauta" reiktų tiksliau rašyti "pavieniai tautiečiai", nes tauta šiuo metu Lietuvoje jokių patikėtinų atstovybių neturi. Čia tegalimas žmogaus su žmogumi, lietuviu su lietuviu santykiavimas.

spaudą" įdėjote mano nuotrauką prie lietuvių rankdarbių su užrašu, kad, esą, mano sušelpieji Vokietijoje, čia atvykę ir praturėję, man "nė ačiū". Išsireiškimas nevisiškai atitinka tikrąybę.

Visi, su kuriais Vokietijoje buvau susirašinęs ir bent menkute pagalbą maisto ar naudotų drabužių pavidalu suteikusi, yra man labai atšlyginę ir atsidėkoję. Tokių žmonių dėka mano namai didžiuliais visomis tremtyje išleistomis knygomis, žurnalais, rankdarbiais ir net brangiais meno kūriniiais. Kai kurie jų gražiu žodžiu ar savo kūryba prisimena mane ir dabar. Tad prie šitos grupės anas teigimas, buvęs po nuotrauka, netinka.

"Nė ačiū" gavau tik iš tokių, kurie man buvo primesti keleivių pagalbos biuro (First Aid Society) arba tų, kurie patikę laivą buvo suradę lietuvių, neturinčių kur pirmomis dienomis apstotiti, nes jie savo dokumentuose buvo nurodę -- fiktyvius adresus. O man jie buvo primesti, atrodo, todėl, kad aš tuo laiku ėjau Našlaičių Globojimo Komisijos pirmininkės pareigas ir kai kas net spaudoje tada juokavo, kad Lapienės globojami našlaičiai esą pliki ir barzdoti.

Jei yra buvusių mano globotinių praturtėjusių, tuo reiktų tik džiaugtis. Turtin-gas, jei ir nieko tau neduoda, tai jis nieko ir neprašo.

Kai dėl Lietuvos, tai galiu pasakyti, kad visada palaikiau su ja artimus ryšius, kada tik likimas leido. Visada keičiausi su ten gyvenančiais mano giminėmis

Tęsiama 6 psl.

V I E N Y B Ę

ENGLISH SECTION

Brooklyn, N. Y. March 11, 1964

Vol. 78 No. 1

"BEGIN HERE"

By JANUS DI TURNO

We owe this heading to Dorothy Sayers. Detective story bugs will know her name as that of one of the "pros" in the field. Less well known is the fact that she has a flair for the philosophical. She is the author of as solid a "think-piece" kind of a book as one would care to add to his favorite bookshelf. And it is called "Begin Here".

She wrote it in war-time Britain to keep up the spunk of her countrymen, at a time when bombs rained on their heads, and hers, testing the mettle of the best of them and destroying parts of their way of life beyond repair. The pertinent part of the author's message to them was to pick themselves up as they were from the debris of shattered homes, lives and expectations, roll up their sleeves, and begin — begin here — begin all over again from the new point in their lives in which history had placed them; of such stuff are red-blooded, genuine human beings made, and of such stuff are sturdy nations and democracies made.

o

Throughout history this message has been restated in hundreds of different ways. History, too, has taught that we should not stew over the water that has gone over the dam or try to retrace its flow. We're supposed to learn something from the experience to make the next experience a better one.

There is much in all this for us American Lithuanians, young, old, and those to come. World War II, and other events both before and after, have dealt us some painful blows. There also have been unavoidable changes, which some have welcomed, and some have chosen to receive with cries of anguish, as blows aimed directly at themselves, as if these events carried with them their particular names and addresses, like envelopes. Among us, too, there's been so much of a yento go back to what was, that many of us are passing up the present. It is the saddest of sad truths that too many individuals in our public life cling to the fantasy that we can be, so to speak, twice in the same spot in time, space and circumstance. When this does not happen, we tend to strike out blindly at the world in uncontrollable frustration. Those of us Lithuanians who suffer from this malady, suffer, in effect, twice — we hurt those around us, those whom we need and who need us, and most of all, we hurt ourselves.

o

But this should not be an occasion for complaints or regrets. In marking "Vienybe's" 78th Anniversary modestly, with this initial issue of an English Section, we should apply our own lesson, and begin here — to go forward into the future.

A quick look back into the past to say our farewells to it, oddly enough, tells us where we are and where we may be going. "Vienybe" came into being in 1886 in Plymouth, Pa. That is one of an endless number of large and tiny dots on the maps of Pennsylvania, Illinois, Virginia, West Virginia and Eastern Kentucky, where our parents and grandparents crawled into mountainsides to dig coal in sweat, blood and tears, to bring up their families, and lay down the foundations for the lives that we are now enjoying, including the foundations of "Vienybe". How strange it is that today we seldom miss a day without reading of these very same places, when we read of Appalachia and that Poverty and not Coal is King there now. Rich or poor, Appalachia is very much a part of the American scene. In its moments of glory it supplied the energy and sinews in what it spewed from its mines and mills to create the wealth and power of the United States of today. Our forefathers were there, to help in this task of creation.

This country flung open its doors to the so-called "down-trodden" of Europe in the wake of the Civil War. Seldom, if ever, do we think of the fact that the struggle between our North and South could affect as distant and small a land as Lithuania and draw tens of thousands of men and women from there to these shores. It is curious too, that it took another bloody event, the First World War to stop this flow, and yet another one, the Second World War, to release a trickle from Germany's DP Camps.

o

To say these things is to note but a few fragments from the passing scene that "Vienybe" has witnessed, recorded in its pages, and survived. It has had a wonderful story to tell, rich in lore, rich in Lithuaniana, and rich in Americana. Histories of many of our cities, our States, and our nation itself would be incomplete and less colorful without the touches and influences our parents and theirs have made, and the news of small and large events "Vienybe" has brought to eight decades of readers.

To meander about in the past is fascinating, but we must bring ourselves up short into the present. As we do that, and face Anno Domini 1964 briefly from the vantage

Mrs. Dean Rusk is greeted by the Charge d'Affaires of Lithuania and Mrs. Kajeckas at a reception celebrating Lithuania's Independence Day in Washington. Mrs. Rusk said that "this is one of the most emotionally stimulating of all the parties I attend all year". The people here, she added, "have a sense of desire for freedom practically unmatched in the free world today". On the occasion of Lithuania's 46th anniversary of independence, Secretary of State Dean Rusk reaffirmed, that the United States does not recognize the illegal annexation of Lithuania by the Soviet Union.

"We must constantly reaffirm our dedication to an Independent Lithuania"

(EXCERPT FROM AN ADDRESS BY SENATOR THOMAS J. DODD ON THE FLOOR OF THE SENATE IN WASHINGTON, HONORING LITHUANIA'S INDEPENDENCE ANNIVERSARY)

February 16 was the 46th anniversary of Lithuanian Independence.

We in America proudly remember our own Independence Day as affirming the natural right of individual liberty and formally establishing our sovereign nation.

February 16 is of similar importance to the people of

Lithuania, but for somewhat different reasons.

We are a great country, in size, wealth, and power, and we enjoy the many fruits of a generous land. Living among us are one million Americans of Lithuanian descent, many of whom have narrowly escaped the tragic events in a freedom loving country to

which fate has not been kind.

It is difficult for most of us to understand what it would be like to have lived for years in the shadow of two great, powerful hostile nations.

It is difficult for us to comprehend the agony of being alternately squeezed, crushed, overrun, annexed, and absorbed by one or both of these great powers.

The people of Lithuania understand this, for, in brief, it is the history of their small nation.

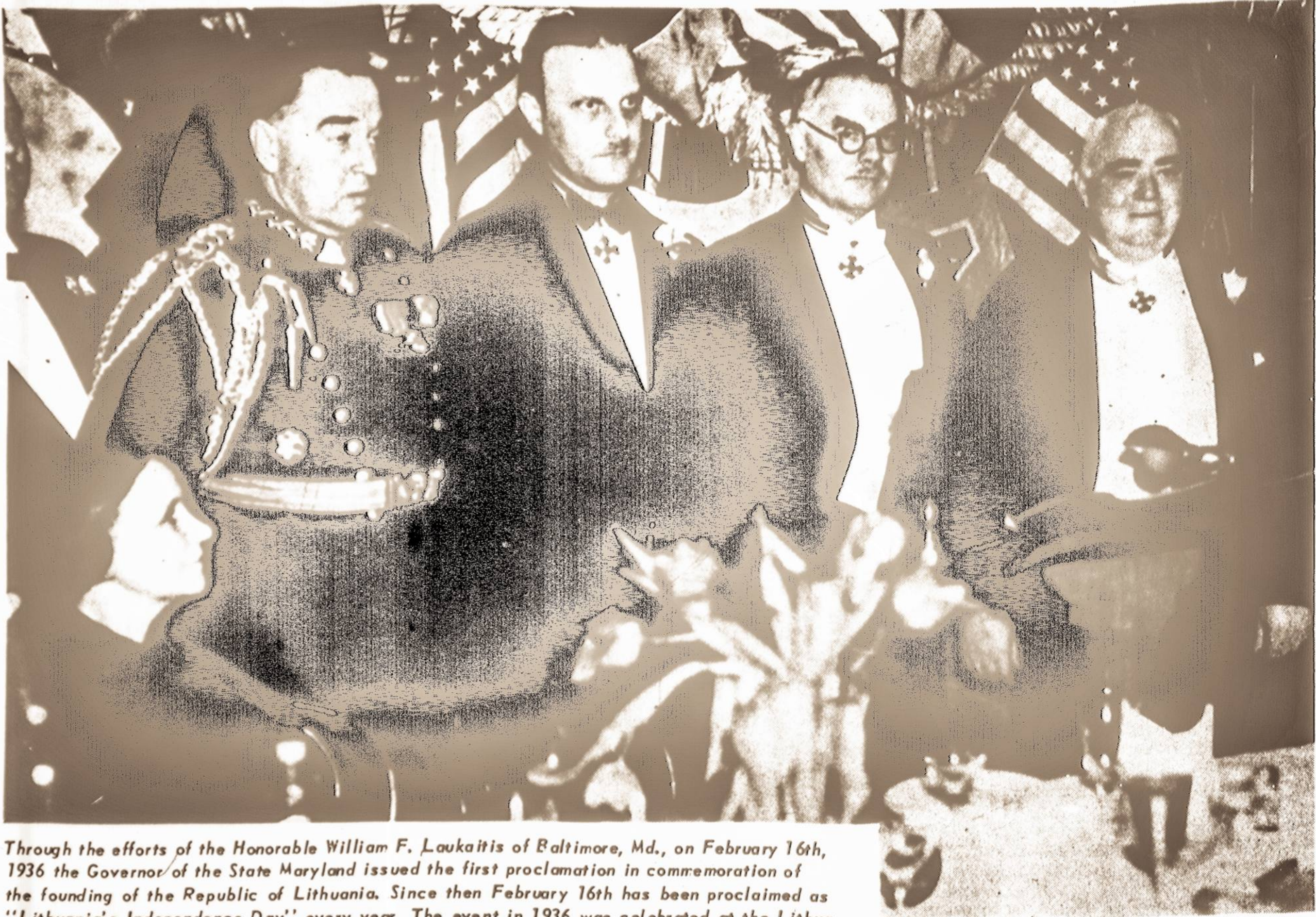
Yet in these heroic men and women, the desire for liberty and the will to freedom and independence have survived despite every effort to crush and smother them.

point of 1886, we realize with sudden fullness how much "Vienybe", our own pasts, and we individually are intertwined with the development, life and history of these United States; how much we are a real part of it, and how much it is a part of us. To rediscover emotionally that it is largely America that flows in our veins is to give a new and deeper meaning to what we have known and accepted for granted as a fact right along.

In the future we will try to look into the meanings and implications of this fact, and believe that it may be a very interesting adventure.

Won't you join us?

Continued on Page 2

Through the efforts of the Honorable William F. Laukaitis of Baltimore, Md., on February 16th, 1936 the Governor of the State Maryland issued the first proclamation in commemoration of the founding of the Republic of Lithuania. Since then February 16th has been proclaimed as "Lithuania's Independence Day" every year. The event in 1936 was celebrated at the Lithuanian Hall in Baltimore, Md. with a banquet, which was attended by the Governor of the State of Maryland and other officials. In the photograph above (from right) - Governor Nice of Maryland, Minister of Lithuania, the late Povilas Zadeikis, Judge W. F. Laukaitis and General Hill. Seated at the left is Mrs. Povilas Zadeikis. The Lithuanian government honored Mr. Laukaitis with the Order of the Grand Duke Gedirinas. Since 1957 he has been the Postmaster of Baltimore, Maryland.

Senator Thomas J. Dodd

Continued from Page 1

For this reason, the day in 1918 when Lithuania was declared an independent state is remembered, both as the beginning of a brief and joyful respite from foreign domination, and as a symbol of the hope for regaining this freedom.

This freedom from foreign rule, from oppression

and subjugation was all too short-lived. World War II again brought Lithuania's two powerful and hostile neighbors pressing down upon her. Despite earlier pledges by the Soviets to respect her Sovereign status and the signing of a formal non-aggression pact, the unholy alliance between Hitler and Stalin struck Lithuania to her knees.

Mass executions, deportations, and brutal killings followed, as the Soviets moved to wipe out all opposing voices. The Iron Curtain was rung down between Lithuania and the Free World, and thus came the tragic death of Lithuanian independence.

This pattern of events is a familiar phenomenon to us now. It is quite typical, in method and brutality, of the Soviet takeover of Eastern and Central European countries in the 1940's.

Yet the experience of Lithuania is a particularly meaningful example for us, and serves to point up so vividly the conflict between two irreconcilable ideologies and our moral commitment to continually labor for the freedom of all the Captive Nations.

The people of Lithuania are courageous believers in individual liberty, have historically resisted foreign oppression and all attempts to smother Lithuania's rich heritage and deeply rooted national consciousness.

Its people have strongly opposed the atheistic programs designed to obliterate all religious beliefs and practices and replace these with the religion of communism.

Today we know little about the true conditions in this country, because a propaganda facade has been erected to prevent us from seeing Soviet failures in these areas. The United States has maintained relations with the independent Lithuanian government re-

G. Mennen Williams, Assistant Secretary of State for African Affairs, at the 46th independence day ceremonies of the Lithuanian American Council of New York, at Webster Hall on February 16th, is sitting in with Lithuanian youngsters. It was an exciting moment for the children and an occasion they will not forget. Speaking before a large audience attending the ceremonies, the Assistant Secretary of State said that "self-determination for the Baltic peoples is a firmly established United States policy and one that this Government has never failed to keep on record before the world."

presentatives and has refused to recognize the communist puppet regime. This in itself is an indication of our refusal to accept the status quo.

We must never accept the situation as it exists today.

We must constantly reaffirm our dedication to an independent Lithuania and to freedom for all the Captive Nations, as we have done on this 46th Anniversary of that memorable and joyous day in 1918.

THOMAS J. DODD, SENATOR FROM CONNECTICUT

VIENYBĖ

The oldest Lithuanian newspaper in the world established by Juozas Paukstys in 1886, is published weekly by Valerie Tysliava and Juozas N. Tysliava at 192 Highland Boulevard, Brooklyn 7, N. Y. Tel.: APplegate 7-7257. Executive Editor: Valerie Tysliava, Editor: Salomeja Narkeliūnaitė; Senior Editor: Vytautas Širvydas. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office of Brooklyn, N. Y. Subscription rate: \$7.00 for one year. Three weeks' notice is required to change a subscriber's address. Advertising rates on application. All rights are reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts submitted are subject to editing by the Editor.

After 78 years...

The most serious problem confronting publishers of foreign language newspapers in America today, is the declining circulation of their publications. This is a subject most often discussed by editors and publishers of nationality newspapers. The American "melting pot" has affected every group, regardless of nationality.

Years go, when America was an open land and immigrants came from every corner of the globe, seeking refuge from religious and political persecution, or to find a better way of life, these pioneers became an active force, contributing so much toward the growth of America, and enjoying freedoms such as they had never known in their own oppressed countries.

In 1886, when J. J. Paukstis decided to publish a weekly newspaper, Vieniye Lietuvninku, the Lithuanian community was centered around the coal-mining regions of Pennsylvania. J. Paukstis had a tremendous task ahead of him. He had to teach Lithuanians how to read, before they could subscribe to Vieniye Lietuvninku. These people came from a land where the Lithuanian language was prohibited. They came from a country which was ruthlessly ruled by the Russians, by Muraviev (the Hangman) and others like him.

In 1907, when Vieniye Lietuvninku moved to Brooklyn, N. Y., freedom of the press was restored in Lithuania, but Vieniye, published in America, had to be smuggled into Lithuania.

Today, those of us who are determined to carry on with Vieniye, the oldest Lithuanian newspaper in the world, we are still confronted by the same problems that existed back in 1886.

After 22 years of independence, Lithuania once again is ruled by the Russian tyrants, and the country has been illegally incorporated as part of Soviet Union.

In America, meanwhile, too many Lithuanians who escaped communist enslavement, or those who were born in this country, are forgetting their heritage and even their mother tongue. While the older generation of American Lithuanians is fading away, their children and grandchildren do not subscribe to Vieniye or other publications, because they do not speak the Lithuanian language.

This is one of the reasons why Vieniye this year is publishing an English supplement.

The late editor and publisher of Vieniybė, Juozas Tysliava, (with deep sorrow) predicted that one day all Lithuanian newspapers and periodicals (or those that survive) published in America, would ultimately be issued in the English language.

We hope that day never comes. We will be satisfied with an English supplement to cover our activities (for those who do not read Lithuanian).

Vieniye, translated, means UNITY. Let us unite - those who came from the old world and those who were born in America. We have a rich heritage, traditions of which we can be proud and a language which is one of the oldest living languages in the world.

We invite everyone to subscribe to Vieniye. We invite all our readers to send articles and news items about Lithuanians throughout the world.

VALERIE TYSLIAVA

VIENYBE, March 11, 1964

DEME JONAITIS - EDITOR OF VIENYBE'S ENGLISH supplement, is a teacher of English at Franklin K. Lane High School, formerly editor of travel magazines *Voyager* and *American Traveler*, contributor to *Travel* magazine reviewer of travel books for the *New York Times*, with free lance articles such as various poetry magazines and educational publications. Deme Jonaitis is a translator of Lithuanian poetry in the *Green Oaks*. She has also translated Juozas Tysliava's "TEVE MŪSIJ"

Begin here - but go where?

Where we Lithuanians are to go from here - 1964 USA - is a matter of choice; free will. It is up to us to rise and enjoy a resurrection, or to fall and find ourselves buried. Only the past and present can direct our choice. Oddly, by reading two Lithuanian poems about marriage - an old folk song and a modern poem - we may get insights into our strengths and weaknesses as a people, and thereby make our choice between annihilation and survival. Poetry which reveals a search for the meaning, values and a way of life is the raw stuff from which the future is molded. Let us explore what, in the following poems, offers the secret of survival.

Consider, Duckling
Marriage before Canna
In the tender Lithuanian folk song, the young suitor approaches marriage in material terms; he offers himself to his girl not as a mere human being but as a reliable dedicated laborer and he hopes that his girl is as capable a worker. To his faintly Marxian proposal, the girl retorts, "Ask - if I'll marry you." Perhaps she is asking him for a smidgeon of love?

In the 1964 "Marriage before Canna", failure of love and pride are evident: our

couple, now married, have anglicized their Lithuanian name to Smythe; and, although they have retained their religious culture, fast during lent, go to Mass each morning, abstain from flesh, and take communion, they succeed in eating each other up.

These two poems are parables from which we must will to choose the direction of our future: shall we try to survive by material means; strive with pride, for 40,000 homes and surnames not our own - and forget our fatherland?

If this is to be our choice, the question remains: will it help escape annihilation? Like the couple before Canna, we'll go on eating each other up.

One other dark, unexplored road remains open to us - survive through VIENYBE - UNITY - love - forgiving each other for not always having the same opinions and, with an inspired faith, permitting each other to discover with the great Cardinal Newman that God takes a thousand years to reveal even the smallest unfolding of "His vast plan". In the final count, we must choose either to become existential materialists or neo-Christians. We are free to fall or to be resurrected.
D. J.

MARRIAGE BEFORE CANNA

Lent, the cocks crow: to Mass the Smythes go;
With abstinence and prayer -
Lunch on the table - the two are able
To eat more than is there.

Devout, each savors communion wafer;
By noon, with cheese on toast,
She gnaws and nibbles his heart like giblets,
He carves her soul like roast

DEME JONAITIS

First Lithuanian opera on records

George Curtiss of Euro-tone Records, Inc., has released the first complete Lithuanian opera. The 3 record album of "Pilenai" is available in Vieniye. The price - \$12.00 per album.

"Pilenai" is an opera in four acts by Vytautas Klova with text by J. Mackonis. It was first produced in Vilnius, Lithuania, in 1956 by the National Opera Company. The opera is based on historic events of the 14th century, during the reign of Gediminas, one of the most powerful of Lithuanian sovereigns from 1316 - 1341. It was Gediminas who opened the country to Western civilization, inviting artists and artisans, Franciscan and Dominican friars, to educate the people. Under the tolerant leadership of this great Lithuanian monarch, Pagan temples and Christian churches flourished side by side.

Lithuania was constantly besieged by Teutonic invaders. To safeguard his dominion (extending almost as far as the Black Sea), Gediminas built a network of strong castles. Many of these ancient castles still remain in ruins, though some, such as Trakai, have been restored in recent years.

The action of the opera "Pilenai" takes place in the Pileni castle governed by the Grand Duke Margiris.

The opera "Pilenai" was recorded on tapes directly from a performance in Vilnius and presented to Valerie Tysliava during her visit in Lithuania in 1962.

Vytautas Klova, in a recent letter, writes that he has been so inspired with the fact that his opera "Pilenai" is being released on records in America, that he has started to work on a new opera entitled "Zalgiris".

"I shall dedicate all of my creative ability to this new work" - writes the young composer from Lithuania, Vytautas Klova.

CONSIDER, DUCKLING

Consider, duckling,
As you swim so softly:
Reflect, my little maiden,
If you will marry me.

Little maid, do you know
How to spin, how to weave,
Or how to harvest
The rye on the hill?

- I am no drunkard -
nor a squanderer.
I am my father's son
And a plougher of earth.

Consider, duckling,
As you swim so softly:
Reflect, my little maiden,
If you will marry me.

(MARIEJO FONSALE)

(From the forthcoming anthology of the Lithuanian folk song, *The Flowering Lime*, edited by Algirdas Landsbergis and Clark Mills. The anthology, with a foreword by Robert Payne and illustrations by Viktoras Petravičius.

The distinguished Senator from New York, Kenneth R. Keating, at his desk on Capitol Hill.

STATEMENT BY SENATOR KEATING

ON LITHUANIA'S INDEPENDENCE DAY

Forty-six years ago today Lithuania declared its independence after more than a century of Russian domination. But a Lithuanian living in Lithuania today has little cause to rejoice. If he is 46 years old today, he has known 21 years of freedom and 25 years of oppression. He has seen his land become a victim of Soviet aggression as a result of the infamous Nazi-Soviet pact of 1939, and a victim of Nazi aggression in 1941. He witnessed not liberation in 1944 but only absorption into the vast Soviet empire constructed following World War II.

Since then he has seen hundreds of thousands of his fellow countrymen deported to Siberia or other remote reaches of the Soviet Union. Tens of thousands of others have been executed or are living in exile. He has seen his land collectivized by force, his living standards reduced following Soviet exploitation, his religion trampled upon by Soviet authorities, his freedom of travel denied, his scenic coast subjected to the sinister requirements of the Soviet armed forces. He saw the courageous Lithuanian freedom army finally forced to cease active resistance in 1952. He has seen his land turned into a vast prison.

Nor have we in the United States and our million citizens of Lithuanian origin any cause to rejoice. Rather, we should soberly re-

flect upon the shocking record of Soviet colonization in an era of supposed decolonization, and resolve that this record be exposed at every opportunity. Indeed, nonrecognition of the Soviet occupation of Lithuania is not enough. This is a passive policy. We should denounce the violation of the rights of the Lithuanians in the many public forums that are available to us.

Our 46-year-old Lithuanian has known treachery, invasion, persecution, occupation. Does he know hope? Or does he not sometimes wonder in despair whether he has been forgotten? The hope of almost 3 million people behind the iron curtain is important to us. The voice of the American people can be heard. And be it only raised in protest, it can keep a hope alive that is important to the future of the free world.

It is not just today then, but throughout the year that we must remember that the subjection of millions of people to a foreign dictatorship which they despise is a living symbol of the threat we face and the courage required to face it. There are those who argue that keeping hope alive is dangerous; that facts are facts; that the susceptibilities of the Soviet Union should not be inflamed. They are sorely mistaken. No free nation can afford to forget the fate of a people whose traditions and ideals are linked to its own. No free nation can afford to give the impression

by word or deed that it leans toward the proposition that might makes right. The United States does not accept this proposition. We recognize the right of the Lithuanian people to determine their future in freedom. We look forward to the day when Lithuania will once more be able to join the community of free nations.

Lithuanian independence

observed in Philadelphia, Pa.

REMARKS BY ATTORNEY STEPHEN MANKAS

In the history of civilized nations there are always significant historic commemorations. Holidays are declared and observed in honor of a nation's heroes.

On such a day adults spend their time in a more festive mood and even children are made aware of the special nature of the occasion by obtaining a respite from the ordinary grind of classroom work but history teaches us that the most important day on the nation's calendar is that day which marks its birth as a free country. Such is the priceless value which men attach to the meaning of liberty and yet we are sometimes here prone to take such things for granted. Yet we here in our own United States of America with much pride and display commem-

Good ideas never die

By VYTAUTAS SIRVYDAS

The first passionate protagonist of using English to communicate Lithuanian deeds and ideas to a rising generation of eager-beaver Lithuanian Americans was the Pennsylvanian, Tom Shamis, a specialist printer, whose first issue of his "little magazine" appeared in June, 1916, and was called *The Booster*. In February, 1917 he renamed it *The Lithuanian Booster*, then, in June, 1924, plain *Lithuania*. He was ready to fight anybody, tooth and nail, who did not think the Grand Dukes of Lithuania were the most grand rulers of the truly grand Lithuanian nation, or that Kosciuszko was not a born Lithuanian — who always said so! Shamis thought the younger generation of Lithuanian Americans was the best of them all. He died in Washington in 1954, an employee of the Government Printing Office.

Then, in September, 1936, there gathered in Chicago a group of ardent young Lithuanians around J. Poška, J. L. Juozaitis and Lon L. Labauskas, who claimed they were "journalistically inclined Lithuanians, who want to provide Lithuanian American youth a publication which they could really call their own." Thus was born *Jaunimas*, later changed to *Lithuanian American Weekly*, and published for over 5 years. It ceased early in 1942, because its energetic Editor-in-Chief, and many contributors were called to defend the United States.

In November, 1939, the poet J. Tysliava started a Lithuanian Monthly *Lietuva* in Brooklyn, N. Y. English was given equal status with Lithuanian and we find among the industrious contributors: Vyt. Mažeika, Tadas Mažeika (also as *Illustrator*), V. Bukšnaitis, E. Bichusa, Vyt. Braze, Alexander J. Mažeika, Ruth Strimas, and others. The older generation, said Bukšnaitis, "deplore the fact that the younger generation express themselves in English better than in Lithuanian, but do nothing about it."

Tysliava's *Lietuva* was published until January,

1941. On its editorial staff was Miss V. Valvadaitė — the present Mrs. V. Tysliava, publisher and Editor of *Vienybe*, a paper now celebrating its 78th anniversary! She lately had been encouraged by many to begin publishing an English Section *Vienybe* (which, in due time, may also reach a 78th anniversary of its own!). The venture would be in the fine tradition of Tom Shamis, Poška and Tysliava. For the present writer, it's a real pleasure to greet it, since he personally knew and often helped Tom Shamis, was on the editorial and contributors staff of both *Jaunimas* and *Lietuva*, and for many years conducted English columns of Lithuanian affairs in the *Worcester, Mass. Amerikos Lietuvis* and *Cleveland, Ohio, Dirva*.

I am sure, as soon as the news spreads around, the English Section of *Vienybe* will attract to itself an enthusiastic and willing group, as had *Jaunimas* and *Lietuva*. There are thousands of talented Lithuanian Americans to whom "Lithuanianism" (if such a word may be used) is not a matter of "politique", but a "mystique" (as the French say). It is something spiritual, something cherished and dear, but never exactly defined. Their only means to communicate, is the English language, since, due to no fault of their own, English is the language they know best.

The late V. Bukšnaitis said in *Lietuva*: Lithuanian papers succeed in being published not by huge advertising revenues, but by having friends who refuse to let them collapse from lack of funds.

We hope that the English Section of *Vienybe* (at present — monthly) will attract many, many loyal friends from far and wide. We need contributors and subscribers. We want to hear everything distinguished done by Lithuanian Americans. We don't want to hear about your politics, religion, or the Lithuanian Commies. We want pictures, items, dates, ideas, translations of Lithuanian poetry and prose into English. Be a Lithuanian *Booster*!

Comments, letters and news items for the English Section of *Vienybe*, are to be sent as follows: 192 Highland Boulevard, Brooklyn 7, N. Y.

the 16th of February has become a day of quiet and restrained reflection, a day when her inhabitants are prohibited from openly viewing their past national glories and achievements under threat of reprisal penalty or even of becoming suspect. It is only in lands where liberty is preserved and in places where Lithuanians are not compelled to deny or conceal their once free land of origin, that the 16th of February will be observed as the independence day of their once independent fatherland. We see too how here in these United States of America Governors of our States and Mayors of our principal cities by special public proclamation announce that the 16th of February is to be commemorated as Lithuanian Independence Day.

Nauji "papročiai" Lietuvoje - taip vadinamos vardinės. Gandru persirengusio kaimyno vedami, tėvai atvyksta į biurą naujo piliečio užregistruoti. Šia ceremonija norima pakeisti krikštą.

Iš kairės ir iš dešinės Atkelta iš 4' ps l.

pasiekti kai kurių efektų: okupacijos nepripažinimo, diplomatijos likučių išlaikymo, atitinkamo paminėjimo enciklopedijose ir t. t. Be abejo, tai kada nors gali būti labai reikšminga, bet dabartinėje situacijoje jokios sprendžiamos reikšmės neturi. Išvada: reikia tų gerų efektų siekti, bet jų nelaikyti galutiniais ir vieninteliais mūsų veikimo tikslais.

Pasaulinę situaciją svarstant, labai svarbu nesusipainioti: susirankioti viską, kas yra svarbiausia, bet į tą visko svarbiausio kategoriją neįkišti ko nors nereikšmingo. Manychiau, kad toks apgaulingas reiškinys yra visų pirma didžiųjų taikos pastangos.

Apie taiką daug kalbama, tiesiog kuriamas taikos kultas. Lengva pastebėti, kad taika tėra priedanga. Neretai didžiųjų jėgų vadai kalba apie taiką, bet čia pat įspėja apie savųjų karinių jėgų nenuveikiamumą. Kitaip tariant (arba - suktas kalbas išverčiant į tiesias kalbas): kad mes nekariuotume, jūs turite kilniai gelbėti taiką ir patenkinti mūsų reikalavimus. Taikos pranašų gerai norais būtų galima tikėti tik tokių atveju, jei taikos labai tie pranašai aukotų bent kai kuriuos savo interesus.

Tiesa, po II Pas. karo didelių karų daug nebuvo, bet visokių vietinių karų ir tokių revoliucijų, kuriose dalyvaujama svetimų didžiųjų interesų, skaičius imponantiškas. Iš to reikia daryti išvadą, kad kai kurių kraštų politinės priklausomybės statusas gali būti pakeičiamas neva nepažeidžiant taikos ir neva nesukeliant didesnio karo: reikia, kad į to krašto vidaus santykius pasilaptomis įsikištų kuri didžioji galybė.

Deja, mūsų Lietuvos reikalui šis receptas netinka, nes dar Vengrijos sukilimo metu paaiškėjo, kad kitos galybės dėl kažkokių ne visai aiškių priežasčių nėra linkusios maišytis į tų kraštų reikalus, kurie yra aiškioje Rytų įtakos sferoje.

Kad pasaulio persitvarkymo turguje dar bus tam tikro judėjimo, liudija Vokietijos būklė. Tik labai didelė jėgų persvara ir nepaprasti vokiečių diplomatiniai nepasisekimai gali vokiečius sutaukinti su dviejų Vokietijų mintimi. O Vakarų Europos bendrosios rinkos atsiradimas, Prancūzijos su komunistine Kinija tarimosi avantiūra rodo, kad yra šokių tokių galimybių pasaulyje kilti trečiajai didžiajai jėgai.

Taigi, gyvename gana neramius laikus, o

ateičiai yra pagrindo numatyti dar didesnių neramumų. Tik dar niekas niekur neišsprūdo iš tų, kurie pateko Sovietų Sąjungos kontrolėn. Apie Sovietų Sąjungos kontrolėn patekusių tautų likimo specifiką galėtų būti atskiri svarstymai -

Rytų pasaulis turi komunizmo idėją. Tai ir yra to pasaulio tvirtybės šaltinis. Pačiuose Rytuose ta idėja kol kas reikia laikyti problematiška. Sovietų Sąjunga giriasi jau sukūrusi komunistinį žmogų. Iš tiesų komunistinio žmogaus (tikriausiai - komunistinės visuomenės) sukūrimas ir yra didžioji Rytų viltis. Teoretiškai toks įdomus žmogus ir visuomenė jau egzistuoja, bet praktiškai visa tai laikosi vienišasakytai išbujojusios biurokratijos basliais paramta. Tačiau planingai ir užtikrintais žingsniais Rytai į savo tikslą žengia.

Vakaruose Rytų idėjomis domisi kai kur proletariatas, kai kur intelektualų sluoksniai. Kol kas Vakarai neturi Rytų idėjų atitiktens. Tiesiog -- Vakarams trūksta idėjos. Vakarai turi kai ką ir patrauklaus, betgi negalima vadinti idėja -- norą ir gamybes gerai gyventi. Žmonių dvasinius polėkius galėtume išreikšti V. Kudirkos žodžiais: "Siek idealo -- tik dorą ir aukštesnį" Vakarų gero gyvenimo vad. idealas nėra aukštas, o Rytai bando įrodyti, kad tas Vakarų vad. idealas nėra ir doras, kapitalistiškas, išnaudotojiškas. Gi Rytų komunizmo idealas jau maždaug atitinka aukšto idealo reikalavimus. O dėl to idealo dorumo ten -- kuriama nauja moralė, naujam idealui pritrinkanti.

Šiaip ar taip, Vakarų būklė šio srity nepavydėtina.

Yra pagrindo manyti, kad čia savo misiją įžiūrėjo krikščionybė. Krikščionybės dabartis labai nepatogi: Vakarų pasaulis baisiai nukrikščionėjęs, patį krikščionybė baisiai susiskaldžiusi, didelė, bet ne be dėmių praetis, nesusėjęs derintis prie kitų gyvenimo sričių pažangos ir t. t. Bet ta dabartis ir nėra beviltiška: nepaprastai didelis įnašas į žmonijos kultūrą, dieviško mokslo paveldėjimas, labai daug šventumo ir t. t. Nepaprastu skubumu ir uolumu pastaraisiais metais krikščionybė restauruojasi, galima sakyti, šveičia savo rūdis, valosi dulkes. Darbams, kaip ir turi būti, vadovauja katalikai, bet jokių būdu nebūtų galima sakyti, kad abejingi ir sektantai. Tikslas: vieninga pasaulinė krikš-

PRADĖTA TIKRINTI KOLCHOZŲ ADMINISTRACIJĄ

Lietuvoje gruodžio mėnesį pradėta tikrinti kolchozų administraciją. Darban paleista 700 tikrintojų. Siekiama, kad šimtui darbininkų nebūtų daugiau 5 įvairių administratorių. Tikrintojai rado kolchozų, kur administracijos aparatą sudaro po 10 ir net 16 šimtui darbininkų. Švenčionių rajone vieną kolchozą tvarko 37 administratoriai, paimdami per metą 17 tūks. rb. atlyginimo, o gretimame, tokio pat dydžio kolchoze, administra-

ciją apžiūri 16, su 13 tūks. atlyginimu. Atlyginimams, pasirodo, nustatytos normos. Radviliškio rajone vedėjui A. Onaičiui mokama po 333 rb. mėnesiui, o teisėtai tereikėtų duoti po 210 rb. Agronomui nustatyta po 168 rb., bet J. Vaicekonui mokama po 244 rb. Knygvedei nustatyta po 147 rb., o Onaitytė (vedėjo sesuo) gaunanti po 212 rb. Mariampolės rajone rasta, kad kolchozų vedėjams mokama nuo 250 iki 400 rb. mėne-

čionių bendruomenė su tokia dievišku idealu, prieš kurį nubluktų visa, ką žmonės ligi šiol padarė.

Krikščionybės uždaviniai dideli, darbai labai sunkūs, laikas ribotas. Atrodo, po mūsų gyvenančios kartos jau pradės pastebėti naujo pasaulio horizontus. Gal viena kuri idėja bus sunaikinta, gal susikurs jų abiejų sintezė. Gal atsiras naujų pranašų ir naujų mokslų. --

Ir dabar vėl einame prie Lietuvos reikalo, kone dulkelės kitų reikalų tarpe. Didžiosioms galybėms mes nesame kovos partneriai. Mes esame per menki ir kaip priešai ir kaip sąjungininkai. Visgi yra galimas daiktas, kad kada nors gal ir nelaukiamai susidarys tokia situacija, kuri Vidurio Europos tautos pavirs į progą atstatyti savas valstybes. Bus labai protingas tas, kas suras, ką privalome veikti.

Bet vienas mūsų veikimo principas yra visiškai aiškus: mes turime išlikti nenu-tautę. Jei nutautėsime, tai tikriausiai bus pražudyta ir visa kita. Deja, čia mūsų dažniausiai elgiamasi taip, lyg tai būtų nereikšmingi dalykai.

Nenutausti! Lietuviškai kalbėti ir skaityti! Išlaikyti šeimų lietuviškumą! -- ir t. t. ir t. t. -- štai klausimų serija, kuri turi būti daugumos visokių lietuviškų subvimų dienotvarkės pagrindu.

Tik ... nereikia nustebti, jei šitokios pažiūros kokio nors pseudolaisvintojo taps apšauktos tėvynės ar tautos reikalų išdavimu.

PARVES BROLIS

Parves brolis
Jauną marčią,
Parves brolis
Jauną marčią.

Eis mūs marti
Šieno grėbti,
Eis mūs marti
Šieno grėbti.

Marčios greblys
Maliavotas,
Marčios greblys
Maliavotas,

Dieverėlio
Dovanotas,
Dieverėlio
Dovanotas.

Marčios greblys
Pusiau lūžo,
Marčios greblys
Pusiau lūžo --

Dieverėlio
Sirdis trūko,
Dieverėlio
Sirdis trūko.

Iš "LIETUVIŲ
TAUTOSAKOS"

Mirė gerai pasiruošęs vadas

Pr. Gr. Drauge rašo: Venclova (1963 m. kovo 13) pripažino, kad jaunieji Lietuvos rašytojai neįvertina "šviesos iš rytų", bet trokšta įsijungti į Vakarų kultūros sroves. Apie valsius įdomus straipsnis naujame Metmenų žurnalo nr.

Mūsų spauda turi įdomių bendradarbių. Pvz. J. Jašinskas -- Spaudos Pabirų parašinėtojas Naujienoms. Pasirodo, jo spauda gana siaura: tik Naujienos ir Dirva. Neskaito Vienybės ir kitų laikraščių. Tokiu būdu, Margutį tik iš Dirvos pasiskaitęs, iš pirmo laužia, būk Margučio bendradarbis K. Stropus "stovįs" bendradarbiauti su "Lietuvos okupantais rusais" (!) Tikrovėje, Stropus siūlė laužtis pro geležinę uždangą ir laužėjus laikė pažangiais liberalais, o suakmenėjimo pozose išėjusius -- konservatais. Jašinskiui net vaidevasi: "Iš okupuotos Lietuvos

atplaukia pasiūlymai bendradarbiauti". Tegul pacituoja bent vieną! G. Galva Tėviškės Žiburiuose tiksliau sprendė: Nors Vilniuje subrendo (?) kultūrinio bendradarbiavimo mintis, tačiau iki šio meto kompartija nerado būdų jai įgyvendinti." Jei Spaudos Pabirų autorius bent Vienybę skaitytų, gal gudresnių pabirų parinktų?

Yale u-tui mokslinių filmų gamintojas Paulius Jasiukonis (New Haven, Conn.), talkinamas Alg. Zemaiteičio, jau sudėjo apie \$2,000 gaminti spalvotą-garsinį filmą, pavaizduoti lietuviškų vestuvių 3 momentus: linksmavakari, mergvakari ir svočios pietus. Per Litū Filmas ir Garsas partnerystę slekia susuktą pilną vestuvių apelių filmą, kuri, sakoma, kainuotų apie \$50,000.

Stebėtojas

atplaukia pasiūlymai bendradarbiauti". Tegul pacituoja bent vieną! G. Galva Tėviškės Žiburiuose tiksliau sprendė: Nors Vilniuje subrendo (?) kultūrinio bendradarbiavimo mintis, tačiau iki šio meto kompartija nerado būdų jai įgyvendinti." Jei Spaudos Pabirų autorius bent Vienybę skaitytų, gal gudresnių pabirų parinktų?

Yale u-tui mokslinių filmų gamintojas Paulius Jasiukonis (New Haven, Conn.), talkinamas Alg. Zemaiteičio, jau sudėjo apie \$2,000 gaminti spalvotą-garsinį filmą, pavaizduoti lietuviškų vestuvių 3 momentus: linksmavakari, mergvakari ir svočios pietus. Per Litū Filmas ir Garsas partnerystę slekia susuktą pilną vestuvių apelių filmą, kuri, sakoma, kainuotų apie \$50,000.

Mums rašo

Tvirtai tikiu, kad šviesios atminties "Vienybės" redaktorius ir leidėjas neramiai blaškosi Rasų kalnyje ir jo vėlė senovės natangų medžioklės giriose tikriausiai graudžiai dejuoja, matydamas, kas rašoma jo numylėtuose puslapiuose.

Štai, vasario 5 d. numeryje Girnakalis, rašydamas apie "žmones, kurie savo patriotizmą supainiojo su pagieža už skriaudas", šitaip išsireiškia: "Apie komunistinę Lietuvą jiems nereikia nieko žinoti, nes tai nesiderina su jų į pagiežą iškeistu patriotizmu". Taigi, pabrėžiu "APIE KOMUNISTINĘ LIETUVĄ"!

Dėl šios "komunistinės Lietuvos" leiskite man pareikšti griežtą protestą. Nežinau, kokią istorinę mokyklą išėjo Girnakalis, kuo jis grindžia savo taip jau protingus išvedžiojimus, bet, man rodos, reiktų ir jam ir skaitytojams prisiminti šie faktai: Paskutinis Lietuvos padalinimas prasidėjo Maskvoje, kai 1939 m. kovo 10 d. 18-tame bolševikų partijos kongrese Stalinas pasakė netikėtai palankią vokiečiams kalbą. Jis pasmerkė "karo kurstytoją" (prancūzų ir anglų) gaudus dėl vokiečių užmačių prieš Sov. Sąjungą. Tų pačių metų gegužės 8-čia Stalinas pašalinė žydą Litvinovą iš užsienio komisaro kėdės. Rugpjūčio 3-čia prasidėjo nuoširdūs pasikalbėjimai tarp vokiečių ambasadoriaus Maskvoje von Schulenburg'o ir naujojo užsienio komisaro Molotovo. Buvo aptartos Pabaltijo, Lenkijos ir Besarabijos pasidalinimo smulkmenos.

Rugpjūčio 23 Ribentropas Maskvoje pasirašė nepuolimo sutartį ir slaptą protokolą. O kai rugpjūčio 31 vyriausiasis sovietas sutartį ratifikavo, tą pačią naktį vokiečiai puolė Lenkiją. Rugšėjo 25 Stalinas pasiūlė vo-

kiečiams Liublino provinciją su Borislavo-Drohobyc žibalu už Lietuvą. Rugšėjo 28 tas pakeitimas ir buvo pasirašytas.

Taigi, tą istorinę dieną Lietuva ir buvo pasmerkta komunistų okupacijai. Lietuva buvo okupuota tik 1940 birželio 15-17 d. d., po to, kai Stalinas įsitikino, kad jo draugas Hitleris vakaruose laimi, po to, kai Prancūzija buvo užimta ir anglai išmušti iš kontinento. Tai tokios, ponis Redaktore, yra istorinės nuotrupos, kurias manau visi turėtų žinoti. Nežiūrint ilgų praėjusių metų, šiandien, jei tik Stalino įpėdiniai išneštų savo klauras vatinkas iš Lietuvos lygumų, tai tą patį vakarą "komunistinė Lietuva" ir vėl iškeltų trispalves. Nes kartu su savo didžbroliais burliokais patyliukais išslinktų ir visi Girnakaliko prieteliai. Pavartojant paties Girnakalio išsireiškimą, -- "čia turime ne tiek ideologinę, kiek psichiatrinę problemą." Vienoje straipsnio vietoje G. bara Lietuvos okupantus už religinę netoleranciją, o, čia pat, vadina Lietuvą -- komunistine. Tegū prisimena Girnakalis, ką banginis pasakė pranašui: tu, girdi, esi nei šiltas, nei šaltas, -- aš tave iškosėsiu

Tegu taip Vienybė padaro ir su savo bendradarbiu Girnakallu.

Jūsų Algirdas Pužauskas
Chicago, Ill.

...
Tegu taip Vienybė padaro ir su savo bendradarbiu Girnakallu.
Jūsų Algirdas Pužauskas
Chicago, Ill.

1. A. Pužauskas sako, kad daug kas susirgo skilvio žaidzdomis iš apmaudo, beskaitydami Girnakalio straipsnius. Visai galimas daiktas. Su skilvio žaidzdomis patarčiau kreiptis į atitinkamą chirurgą (geriausia -- į Bronį Kalifornijoje, jis specializuojaosi navikų plaustyme). Turiu pasakyti, kad ir Girnakalis pradėjo rašyti ligų paveiktas, jam pakenkė per skystas laisvavimo vandenėlis, o bolševikinio rojaus vaizdų propaganda sugadino akis.

2. Rašo: "Tvirtai tikiu, kad ... neramiai blaškosi Rasų kalnyje ir jo vėlė senovės natangų giriose..." ir t. t. Tikint, kad A. Pužauskas "tvirtai tiki", reikia jį pasveikinti kaip šviesiausio kunigaikščio Gedimino Beržanskio Klausučio pasekėją, buvusį krikščionį, grįžusį prie senovės lietuvių tikėjimo. O netikint,

kiečiams Liublino provinciją su Borislavo-Drohobyc žibalu už Lietuvą. Rugšėjo 28 tas pakeitimas ir buvo pasirašytas.

Taigi, tą istorinę dieną Lietuva ir buvo pasmerkta komunistų okupacijai. Lietuva buvo okupuota tik 1940 birželio 15-17 d. d., po to, kai Stalinas įsitikino, kad jo draugas Hitleris vakaruose laimi, po to, kai Prancūzija buvo užimta ir anglai išmušti iš kontinento. Tai tokios, ponis Redaktore, yra istorinės nuotrupos, kurias manau visi turėtų žinoti. Nežiūrint ilgų praėjusių metų, šiandien, jei tik Stalino įpėdiniai išneštų savo klauras vatinkas iš Lietuvos lygumų, tai tą patį vakarą "komunistinė Lietuva" ir vėl iškeltų trispalves. Nes kartu su savo didžbroliais burliokais patyliukais išslinktų ir visi Girnakaliko prieteliai. Pavartojant paties Girnakalio išsireiškimą, -- "čia turime ne tiek ideologinę, kiek psichiatrinę problemą." Vienoje straipsnio vietoje G. bara Lietuvos okupantus už religinę netoleranciją, o, čia pat, vadina Lietuvą -- komunistine. Tegū prisimena Girnakalis, ką banginis pasakė pranašui: tu, girdi, esi nei šiltas, nei šaltas, -- aš tave iškosėsiu

kad A. Pužauskas "tvirtai tiki", reikia jo "tikėjimą" priskirti prie plepalų.

3. Piktinasi terminu "komunistinė Lietuva". Ją iš tiesų būtų galima ir kitaip vadinti: tarybinė, dabartinė, pavergtoji, okupuota, daug kartų išlaisvinta ir vis neišlaisvinta ir t. t. Tačiau kaip Lietuvą bepravedžiuotume, vis tiek tai tebus Lietuva. Žinoma, būtų įdomu, ką lietuvių darytų, jei rusai išsinešdintų. Ar tuojau būtų keliamos trispalvės, aš nežinau. Jei ir žinočiau, tai nesakyčiau. Ir Pužauskui patarčiau liežuvį prikąsti. Mat, jei mes visi užtikrintai ir įkyriai pradėtume apie būsimas vėliavas tauzyti, tai ko gero jau dabar bolševikams galėtų kilti noro patikrinti, gal dar ne visus galimus trispalvių kėlėjus jie išrankiojo. Ko gero iš mūsų kaltės tenai atsirastų nukentėjusių žmonių.

Be to, kiek tenka patirti apie nuotalkas tų, kurie iš pavergtos (komunistinės) Lietuvos atvyko nuolatiniam apsigyvenimui pas savo artimuosius Vakaruose (vaikai pas tėvus, žmonos pas vyrus ir t. t.), tai nėra didelio pagrindo tikėtis, kad "tenai" slapukų kadrai su pasiūptomis vėliavomis laukia (ko laukia?)

4. Aš nesuprantu, kuriam tikslui A. Pužauskas į savo laišką įrašė tiek daug žinių iš istorijos elementoriaus, informuodamas apie Lietuvos okupaciją. Yra gi knygų ir labiau subrendusių, ne tik elementorių.

5. Prasivardžiuoti paprastai mėgsta piemėnys. Iškraipinėja vardus ir pavardes. Taigi, Girnakalį pavadinti "Girnakaliku" užtenka vaikiškos fantazijos, daugiau nieko. Ir iš Pužausko būtų nesunku padaryti kad ir lietuvišką keiksmąžodį, priešais pavardę pramotavus dvejetainį raidžių. Bet tuo būdu nepasidarytumėm gudresni, o tokiu išradingumu nereikia didžiuotis.

6. Pužauskas rašo apie pranašą ir banginį. Man tai naujiena: nesu girdėjęs, kad banginiai pranašus rytų ir vėl iškosėtų ir dar su iškalbėjimais dėl netikusios pranašų temperatūros. Jei visgi taip atsitinka, tai Pužauskui dėl atsargumo irgi patarčiau nebūti nei per daug karštam, nei per šaltam. Iš to bus jam daug naudos: išvengs pavojaus būti banginio prarytam.

Su tokiais laiškais tikra bėda: nekritiškai, neapgalvoti, formaliai netvarkoje. Nėra prasmės su jų autoriais ginčytis iš esmės.
GIRNAKALIS.

Sovietijos paštas išleido kompozitoriui M. Petrauskui paminėti pašto ženkluką, kur dešinėje kompozitoriaus portretas, kairėje scena iš jo operos "Eglė Žalčių Karalienė."

RAY'S LIQUOR STORE
JUOZAS IR IZABELE MISIUNAI
Ivairiausias rūšies amerikoniški ir importuoti gėrimai.
Didžiausias degtinės ir vyno pasirinkimas.
103-55 LEFFERTS BLVD. RICHMOND HILL, N. Y.
Telefonas: Virginia 3-3544

REPUBLIC LIQUOR STORE, Inc.
G. Jokubaitis, Manager
322 UNION AVENUE
BROOKLYN 11, N. Y.
Tel. EVergreen 7-2089

GERIAUSIAS
INSURANCE ir REAL ESTATE
PATARNAVIMAS PAS
JOHN ORMAN AGENCY
110-04 Jamaica Ave., Richmond Hill, N. Y.
Telefonas: VIRGINIA 6-1800

GINTARAS
Lietuvos auksas

Ivairiausios gintarinės dovanos vyrams ir moterims prieinamiausiomis kainomis
AMBER GUILD LTD.
80-19 31st Avenue
JACKSON HEIGHTS, N. Y.
Tel. HA 9-5853
Pasiekama: auto iki 31 Ave, Northern Blvd, IND subway iki Roosevelt Ave, IRT iki 74 St, Port Bus iki 31 Avenue.

LIETUVIAI ADVOKATAI
S. Bredis, Jr.
37 Sheridan Avenue
BROOKLYN 8, N. Y.
Telefonas: APplegate 7-7083
C. A. Voket
(Vokietaitis)
41-40 74th Street
JACKSON HEIGHTS, N. Y.
Telefonas: NEWton 9-6620

Sportinės nuotrupos

EDVARDAS ŠULAITIS

Chicagos Neris ir Chicagos ASK Lituanica tapo pirmaisiais 1964 m. Š. Amerikos liet. sporto žaidynių laimėtojai.

Kovo 7-8 d.d. Chicagos Gage Parko sporto pastatė įvykusiose tinklinio varžybose moterų ir mergaičių klasėse Neris užėmė pirmąsias vietas, o pas vyrus čempionų vardus nugriebė Lituanica.

Moterų klasėje, kurioje varžėsi 5 komandos, Neris baigmėje sumušė Clevelando Žaibą. Neris čia pasirodė aiškiai pranašesnė už kitus varžovas, nors abiejose rungtynėse prieš Žaibą prireikė 3 setų. Trečioje vietoje liko Lituanica, IV-je — Neris II komanda.

Mergaičių klasėje, rungtyniaujant 6 vienetais, Neris turėjo dar silpnesnę konkurenciją. Nedalyvaujant Žaibo tinklininkėms, komandos išsirikavo taip: 1. Neris I, 2. Chicagos Audra II, 3. Neris II, 4. Cicero Ateitis.

Pas vyrus laimėtojas buvo kiek nelauktas ir čia pirmą vietą atiteko Lituanicai, baigmėje tik dviejų setų kovoje įveikusi Nerį. Vienas iš favoritų — Žaibo komanda liko trečioje vietoje. Čia rungėsi 3 vienetai.

Jaunų tinklinio varžybos bus pravestos kiek vėliau — kovo mėn. 14-15 d. d. Foster Parko pastate Chicagoje kartu su Vid. Vakarų sporto apyg. praeiglo klasių krepšinio ir visų klasių stalo teniso pirmenybėmis.

Chicagos Lituanicos futbolo komanda šių metų salės futbolo pirmenybėse liko paskutinėje—dešimtoje vietoje. Nors paskutinėse rungtynėse ji supylė Norvegian-Americans vienuolikę 5:2, tačiau to nepakako iškovoti

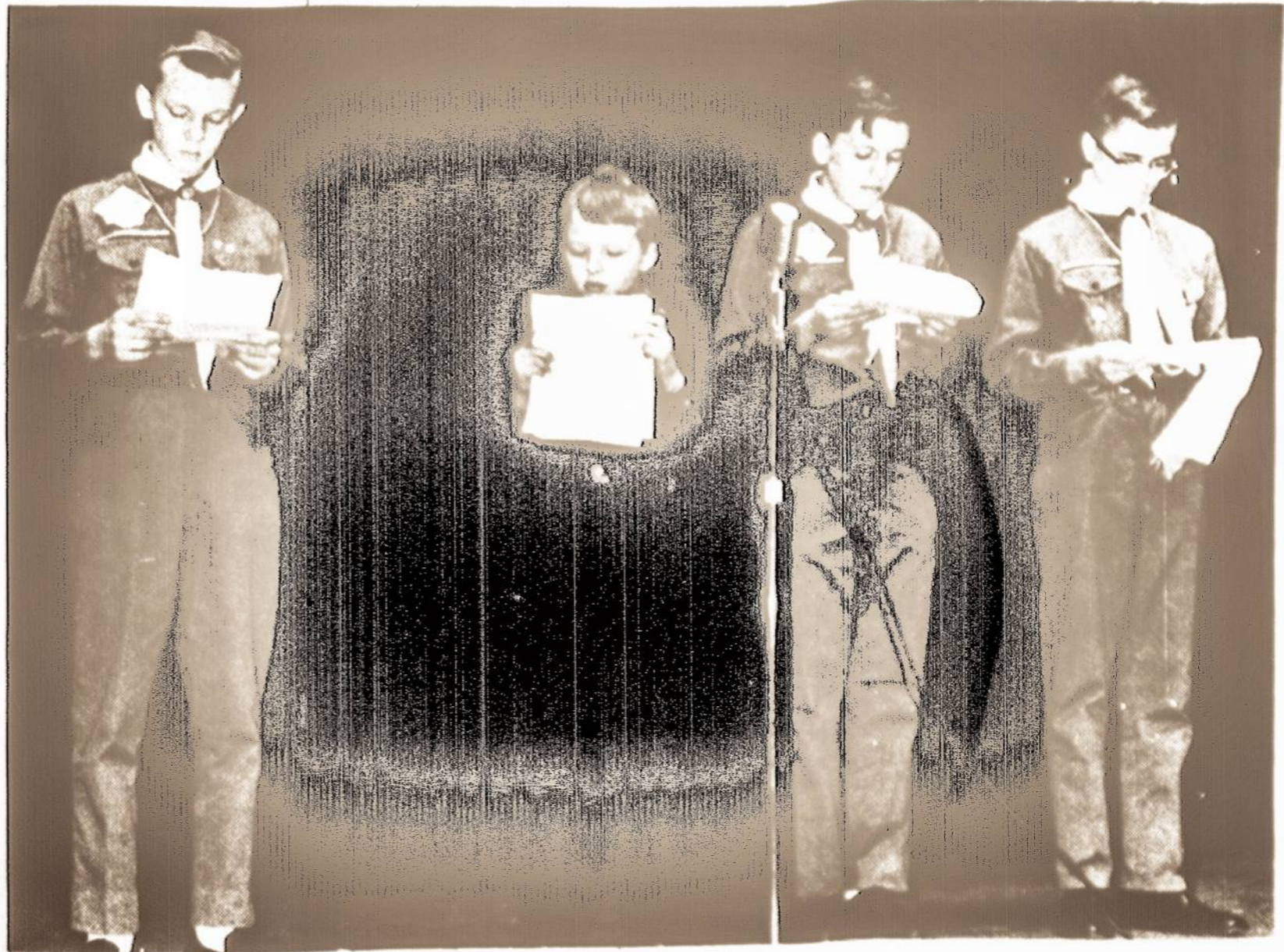
iš uodegėlės. Lituanica šiose pirmenybėse žaidė 9 rungtynes iš kurių 2 laimėjo, 1 sukovojo lygiomis, kitus pralaimėjo. Kovo mėn. 15 d. Lituanica turės pirmąjį susitikimą lauke ir žais su Vikings del Peel Cup. * Gegužės mėnesį Chicagoje bus 3 tarptautinio pobūdžio futbolo susitikimai. Gegužės mėn. 17 d. Čia žais Liverpool iš Anglijos ir Antwerp iš Belgijos; 22 d. — Hamburgas ir Meiderich (abi iš Vokietijos), 29 d. — Meiderich — JAV rinktinė. Visos rungtynės bus Soldier Field'e.

* JAV olimpinė futbolo komanda kovo 15 d. Meksikoje žais pirmąsias atrankines rungtynes dėl teisės vykti į Tokijo olimpiadą.

* Saulius Arūnas, veiklus sportininkas ir akademinis žinių redaktorius Stuko radijo programoje, pereitą savaitę, išvyko Dėdės Samo kariuomenėn.

FLORIDOJE MIRĖ KOTRYNA ŠPOKIENĖ

V. Tysliavienė gavo pranešimą, kad Tampa, Floridoje, kovo 9 d. mirė jos teta Kotryna Špokienė. Vėlinės pageidavimu, ji bus laidojama Philadelphijoje, kur buvo gyvenusi daugelį metų ir kur palaidota jos dukra Elena, tragiškai mirusi, dar neturėdama 21 m, amžiaus. Giliam nuliūdime liko vėlionės vyras Stasys, sūnūs Adolfas ir Bruno, šeši anūkai, sesuo (gyv. Philadelphijoje) M. Girštaitienė ir daug kitų giminių. Laidotuvės bus kovo 14 d.

Alg. Butkus, Kidolis, Pav. Osmolskis, Jr., ir Alg. Šimoliūnas atlieka programą New Yorko skautų Kaziuko mugėje kovo 8 d. Apreiškimo par. salėje. S. Narkėliūhaitės nuotrauka

PALYDĖTAS Į KAPUS SU LIETUVOS

VĒLIAVA, HIMNU IR ŽĖME

VLIko pirmininkas dr. Antanas Trimakas, turbūt, bus pirmas lietuvis, kuris svetimoje šalyje — JAV buvo palydėtas į kapus su Lietuvos vėliava, Lietuvos himnu ir Lietuvos žeme, kurią atvežė Lietuvos Atstovas J. Kajeckas iš Washingtono (gautą iš Liet.).

Po maldų, pats pirmutinis Lietuvos himną pradėjo prel. Jonas Balkūnas. Taip Lietuvos žeme pridengtas ir Lietuvos himnu atsiveiktas taurus Lietuvos sūnus svetimoj, bet drauginog Amerikos žemėje.

Sekmadienio vakarą, kovo 1 d., įvyko atsiveiktinimas su vėlioniu Aromiškio koplyčioje, Brooklyne. Patalpos, o ypač vakaro metu visą laiką buvo perpildytos. Stasys Lušys, pirmas atsiveiktinimo žodį taręs, pravedė atsiveiktinimo vakarą. Pirmiausia kalbėjo Lietuvos Atstovas Juozas

Kajeckas, VLIko vardu — Juozas Audėnas, Lietuvos Laisvės Komiteto vardu V. Sidzikauskas, Kanados lietuvių vardu Jonas Matulionis, Amerikos Lietuvių Tarybos Centro valdybos vardu A. S. Trečiokas, Bendrinųjų laisvinimo organizacijų atstovai, lietuvių skautų ir kitų organizacijų atstovai.

Pirmadienio ryte gedulingos pamaldos įvyko Apreiškimo parapijos bažnyčioje. Dalyvavo apie 13 kunigų, prel. Jónas Balkūnas ir prel. Kemėžis iš Elizabet, N. J. Dėdžiule bažny-

čia beveik buvo pripildyta. Neatsižvelgiant, kad kapai yra už miesto apie 40-50 mylių, į laidotuves vyko apie 50 palydovų. Pietuose, kurie buvo paruošti Apreiškimo parapijos salėje, daigri dalyvavo apie 50 žmonių.

Atsisveikinę su vėlioniu dr. Antano Trimako žmona, sūnumis ir giminėmis ir reiškdamai užuojautą, dalyviai išsiskirstė, galėdami, kad netekome Lietuvos vadavimo darbe stipraus darbininko.

A. S. T.

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI!

JUOZAS KAVALIAUSKAS

LICENSED PENNA AND NEW JERSEY
1601 S. SECOND STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: DEwey 4-5136

CHARLES J. ROMAN

(RAMANAUSKAS)
1113 MT. VERNON STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: POplar 5-4110

STEPHEN AROMISKIS

(ARMAKAUSKAS)
423 METROPOLITAN AVENUE BROOKLYN 11, N. Y.
KOPLYČIA LAIDOTUVĖMS Tel. EVergreen 7-4335

M. P. BALLAS FUNERAL HOME

ALB. BALTRUNAS-BALTON
660 GRAND STREET BROOKLYN, N. Y.
NOTARY PUBLIC Tel. STagg 2-5043

VISI ŠIE LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI ISNUOMOJA AUTOMOBILIUS (VAIRIEMS REIKALAMS)

JUOZO GARŠVOS LAIDOJIMO ĮSTAIGA

231 Bedford Ave., Brooklyn 11, N. Y.
EVergreen 8-9770

Joseph J. Garszva Anita R. Garszva
Joseph J. Garszva, Jr. John A. Pauley
LICENSED MORTICIANS

Park Florist

Gėlės pristatomos į bet kurias pasaulio vietas.

MATTHEW MAZEIKA
Savininkas

80-15 JAMAICA AVE. WOODHAVEN 21, N. Y.
Telefonas: VIRginia 9-3112

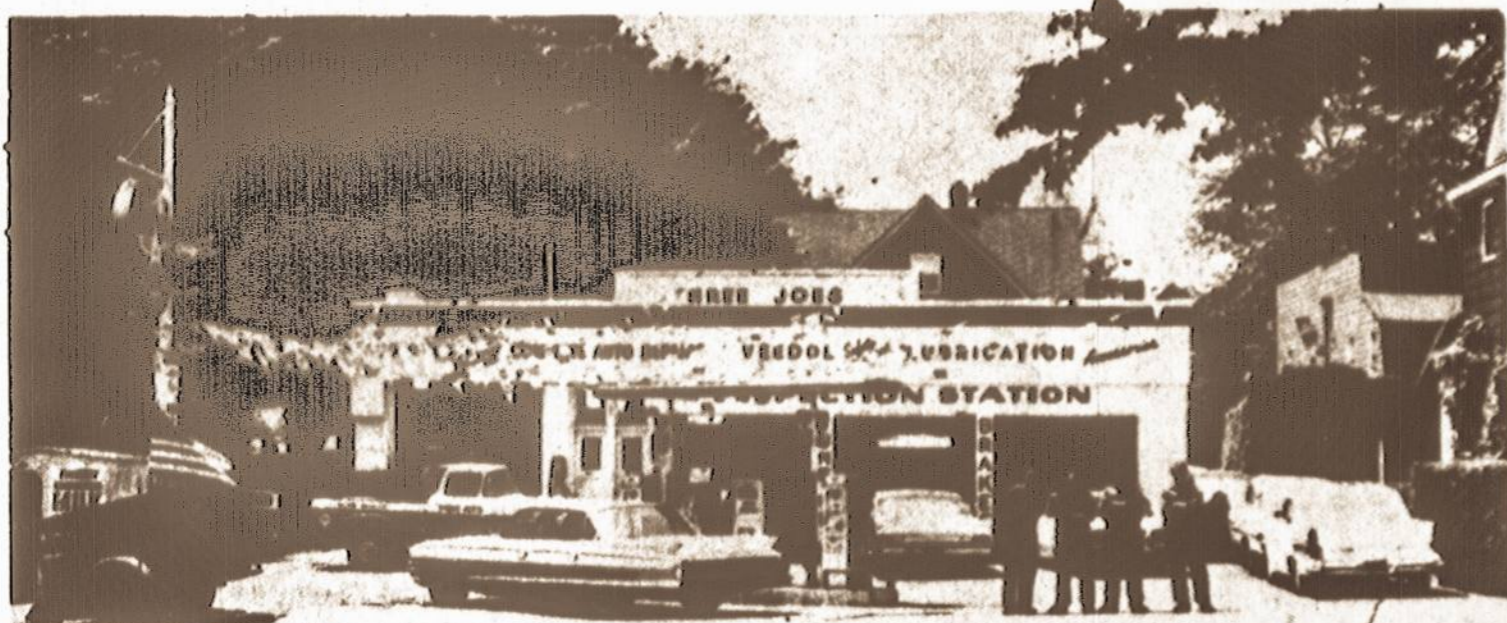
ROBERT F. NARK

Apdraudos AUTO Specialistas
Any car - Any age driver
ALL FORMS OF INSURANCE

26 COURT ST. BROOKLYN, N. Y.
Tel. MAin 4-6400 VA 5-0783

DISCOUNTS TO QUALIFIED APPLICANTS
Mutual Insurance Insure your tomorrow today!

THREE JOES SERVICE STATION, Inc.

85-42 Woodhaven Boulevard Woodhaven, N. Y.

Telefonas: VIRginia 6-9683

VIENYBĖ

* VIENYBĖS angliškasis priedas išleidžiamas su šiuo numeriu, kuris, dviejose dalyse. Skaitytojus maloniai prašome atsiųsti savo nuomones ir patarimus. Taip pat prašome paramos mūsų pastangoms pasiekti lietuvius, ypač Amerikoje gimusius, jau nemokančius lietuviškai skaityti. Už kiekvieną prenumeratą ir auką būsime giliai dėkingi. Nuolatiniai skaitytojai papildomai už prenumeratą sumoka \$3.00, o atskirai angliškąjį priedą užsisakant - \$5.00. Šio numerio spausdinama daugiau, nes norime susipažinimui išsiųsti angliškąjį priedą JAV Kongreso nariams, taip pat kitiems amerikiečiams - lietuvių draugams. Mes tikimės, kad angliškasis priedas nemažai pasitarnaus ir Lietuvos laisvinimo veikloje. Sekanti angliškojo skyriaus laida išeis balandžio mėn. ir jo dalis bus skirtas Kristijono Donelaičio sukakčiai paminėti.

* BALFO METINIS parengimas įvyksta kovo 21 d. Švabų salėje Ridgewode. Iš Hamiltono, Kanados, atvyksta "Aukuro" vaidintojai su "Atžalynu". Pradžią 7 val. Visi kviečiami atsilankyti. Tai bus kartu ir BALFO vajuos užbaigimas. Šiomet surinkta per \$6,000.

* ALGIO KEZIO, S. J. foto nuotraukų paroda vyksta šį savaitgalį - kovo 14 ir 15 dienomis Apreiškimo par. salėje. Šeštadienį parodos lankymo valandos nuo 1 iki 5, o sekmadienį - nuo 12 iki 4 val. Sekmadienį 1 val. apie savo kūrinius kalbės pats autorius. Parodą rengia LB New York apygarda ir visus kviečia atsilankyti.

* MOTERŲ VIENYBĖ kovo 17 d. 8 val. vak. Arūnų namuose savo socialiam susirinkime pagerbs solistę Lionę Juodytę. Pereitą sykį draugija norėjo pagerbti Marijoną Kizytę, bet viešnia negalėjo atsilankyti, nes buvo Washingtono Vasario 16 priėmimo. Organizacija Vasario 16 progą paskyrė \$5 ALTO ir \$25 pasiuntė per BALFO Vasario 16 gimnazijai paremti. Nauja nare įstojo dantų gydytoja Elena Vilčinskienė.

* HELEN KULBER, Moterų Vienybės pirm., savo narių susirinkime skaitė paskaitą apie Donelaitį. Buv. sekr. E. Andriušienė paskaitė ištraukų iš "Metų".

* LIET. S-GOS RAMOVĖS skyrius Newark, N. J. balandžio 5 d. rengia prezidento Antano Smetonos 20-ies metų mirties paminėjimą. Šv. Trejybės bažnyčioje 10:30 val. r. bus pamaldos, o 12:30 tos pačios parapijos salėje bus pietūs. Visus kviečia atsilankyti.

* JAMES KASPERAS, ilgametis Vienybės skaitytojas New Yorke, mirė kovo 10 d. Pašarvotas Donovan laido tuvių namuose, 322 W. 14 St., Manhattane. Giliamė nullūdimė liko žmona Paulina, dvi dukterys - Paulina Brocking ir Elena Miliauskienė ir 6 anūka. Velionio šeimai reiškia gili užuojauta.

PADĖKA

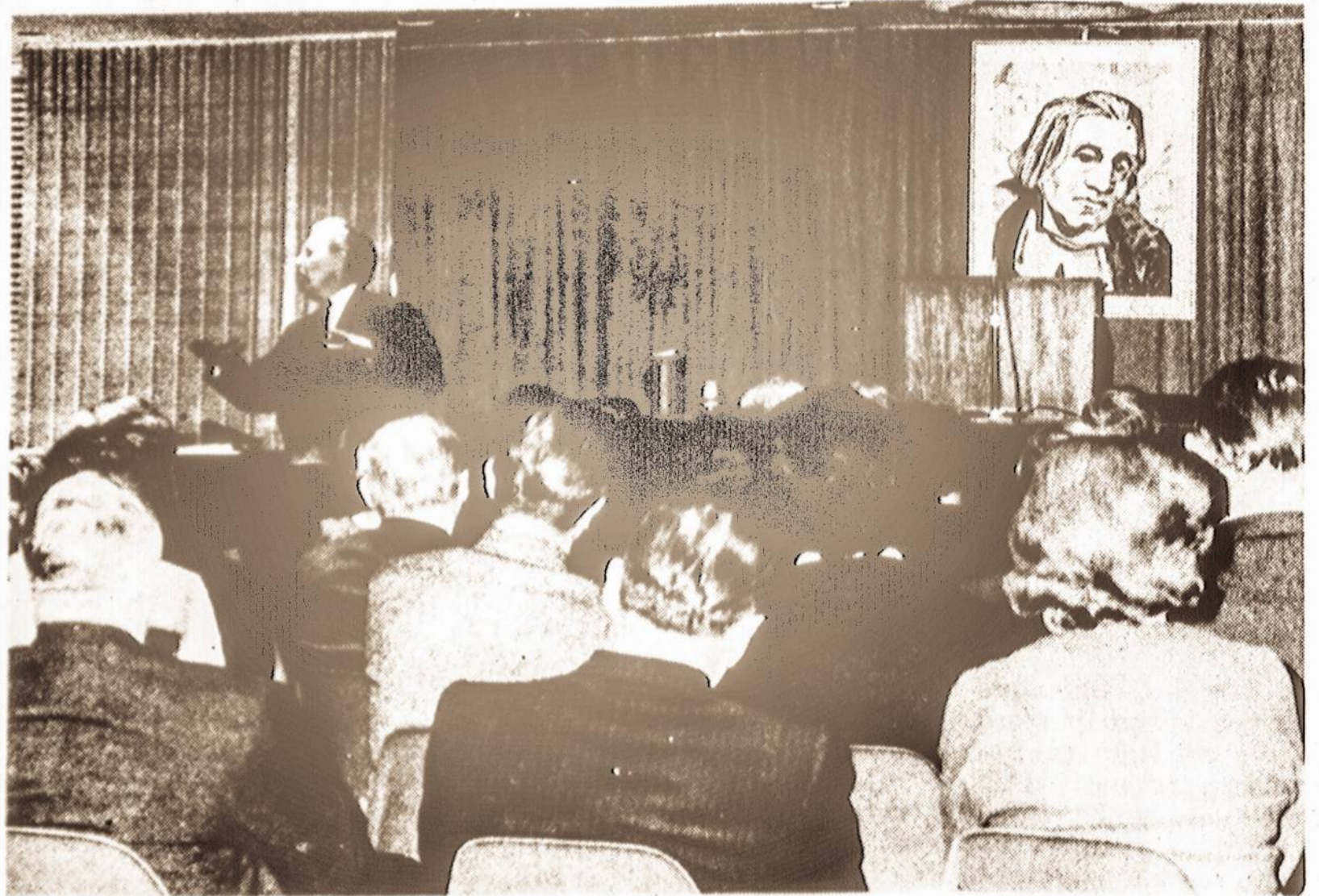
Mūsų brangiam vyrui ir tėvui STASIUI LESKAIČIUI-IVOŠIŠKIUI mirus, nuoširdžiai dėkojame visiems, velionį lankiusiems ir jį amžino poilsio vieton palydėjusiems.

Dėkojame visiems, mus lūdesio valandą guodusiems

ir visokerlopa mums padėjusiems.

Negalima čia įvardinti visu, kurių rūpestingumas ir pagalba padėjo mums tose mums sunkiose dienose. Jiems visiems priklausio mūsų gilus dėkingumas.

VINCĖ JONUŠKAITĖ -
LESKAITIENĖ IR ŠEIMA

Henrikas Kačinskas recituoja Donelaičio "Metų" ištraukas newyorkiečių minėjime Carnegie International Center kovo 8 d. Meninėje programoje dalyvavo ir pianistė Julija Rauskaitė-Šušienė. S. Norkėliūnaitės nuotrauka.

Lietuvoje "teisia" kun. L. Jankų

Newyorkiečius pereitą pirmadienį sujudino žinia, tilpusi New York Times tos dienos laidoje apie visiems gerai pažįstamą ir populiarią visuomenininką ir Balfo centro reikalų vedėją kun. Lioginą Jankų.

To laikraščio korespondentas iš Maskvos rašė, kad "pereitą savaitę sovietinėje Lietuvoje prasidėjo byla, kurioje už akių teisiamas Brooklyno gyventojas, apkaltintas karo nusikaltimais."

Toliau laikraštis citavo iš Sovietų Sąjunga žinią, kad septynių teisiamųjų tarpe esąs ir katalikų kunigas Lioginas Jankauskas. Jie kaltinami 1,200 žmonių nužudyme. Tariamasis žudynes aprašinėdama, Times sako, Sovietų Sąjunga Informuoja, kad "kunigas Jankauskas pats šaudęs žmones" Latvijos pasienyje esančiame Skuodo miestelyje.

Po ta informacija Times įdėjo newyorkiško korespondento pranešimą, kuriame sakoma, kun. Lioginas Jankus paneigė visus jam

primetamus kaltinimus, minimus Sovietų Sąjunga Litva. Toliau laikraštis informavo, kad kunigas, kuris imdamas JAV pilietybę, sutrumpinęs savo pavardę 1954 m., pareiškęs, jog Skuode jis buvęs Raudonojo Kryžiaus tvarkytoju 1941 m., kai vokiečiai suėmė šimtus žydų ir paskui juos sunaikino. Tik tiek bendra jis su kaltiniais turėjęs, kad jam buvę leista įteikti drabužius ir maistą, kurį skuodiečiai padovanoję.

Toliau Times rašo, jog kun. Jankus pareiškė, kad jis nieko bendra su šaudymais neturėjęs, o dabartinę bylą laikąs dalimi antireliginės propagandos, kurią režimas kažkodėl pastaruoju metu sustiprinęs. Be to, kun. Jankus pridėjęs, kad jis esąs tikras, jog ir dabartinė jo veikla sovietams nepatinkanti.

Laikraščio korespondentas nuo savęs pridėda, kad kun. Jankus yra BALFO reikalų vedėjas, besirūpinąs pabėgėlių šelpimu įvairiose pasaulio šalyse.

Kovo 9 ir 10 dienomis į kun. Jankų kreipėsi ir kiti amerikiečiai korespondentai. Per dvi televizijas ir per tris radijo stotis buvo perduotas jų pasikalbėjimas su kun. Jankumi. Vieniem trumpai, kitiem plačiau kun. Jankus pareiškė tą patį, ką jau buvo pasakęs New York Times korespondentui. Didelių rašinių iš esmės rengia The Tablet, Brooklyno vyskupų laikraštis, kuris nurodys tų kaltinimų absurdiškumą.

Iš Vilniaus oro paštu gautoje kovo 6 d. Tiesoje jau rašoma apie tą bylą. Iš pranešimo aiški, kad byla pradėta Klaipėdoje. Iš viso kaltinami septyni asmenys, kurių šeši yra kaltinamųjų suole, o viena vieta palikta laisva - ant jos lentelė su juodu užrašu: "Jankauskas, Lioginas, Antano s." Teisme skelbiamas ir kun. Jankaus adresas - 105 Grand St., Brooklyn, N. Y., ir sakoma, kad teisiamasis dirba reikalų vedėju Balfo, Tiesosroje paaiškinama, kad Balfas, tai organizacija, kuri savo "veikla glaudžiai susijusi su Amerikos valdžios organais ir Vatikanu."

Teismo kolegijos nutarimu, kun. Jankus teisiamas už akių. Jam ginti paskirtas advokatas P. Kiškis.

Kitais kaltinamaisiais nurodomi šie: Albinas Meidus, Jurgis Embrasas, Kazys Vyšniauskas, Aleksandras Bričkus, Jonas Mockus ir Liudas Kniupis.

Salėje, kur vyksta teismo procesas, dalyvauja vienuolika nukentėjusiųjų iš Klaipėdos miesto, Skuodo, Kretingos.

Teismul pirmininkauja Lietuvos TSR Aukščiausio narys L. Miezėnas, o tarėjas: Jūrų žvejybos laivyno bazės profsąjungos k-to pirmininkas K. Miknis ir "Gegužės Pirmosios" fabriko darbininkė S. Mazūrienė, valstybinis kaltintojas - J. Bakučionis, kaltinimą remia visuomeninis kaltintojas Skuodo vidurinės mokyklos direktorius J. Brazdžionis. Visiems teisiamiesiems esą paskirti gynėjai, kurių ir pavardės nurodomos.

Tiesos korespondentai kol kas įprastiniais žodžiais, vadindami teisiamuosius fašistiniais budeliais, o kun. Jankų - jų vadu.

A. Valuchek (antras iš kairės), New Yorko valst. Demokratų komiteto padėjėjas spaudos skyriuje, dalyvavo Vienybės 78 m. sukakties minėjime, kuris įvyko vasario 29 d. laikraščio patalpose. Jisai kalbasi su Aleksandru Kundrota. Dešinėje - Pranė Lapienė, Mildred Mitchell ir solistė Stella Žukas.